

AZ ÖVEGES JÓZSEF ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ÓVODA JUBILEUMI ÉVKÖNYVE

Páka, 2005

A 10 éves Czupi Kiadó szeretettel köszönti Olvasóit!

A kötet, melyet kezében tart az olvasó, az 1995-ben megjelent első kiadott mű után immáron a tizennyolcadik, melyet a Czupi Kiadó egy évtizedes működése során az olvasóközönség rendelkezésére bocsátott. Kiadónk legfontosabb feladatának azt tartja, hogy a székhelyéhez, Nagykanizsához, ill. Zala megyéhez valamilyen módon kötődő műveknek, alkotóknak adjon teret. Csak néhány mű esetén kell rávilágítanunk e vonatkozásra, mert mások esetében a szerző maga kanizsai vagy zalai, többnyire a címek (kanizsai, Dél-Göcsej, Keszthely) is utalnak környékünkre.

Rózsás János, Lengyák István, vagy a már elhunyt Gyurik Irén és Szertics László nagykanizsai, Molnár László, Szabolcs András zalai alkotók. Jókai Mór: A cigánybáró c. munkája esetében a kiadás idején a kötetet beás nyelvre fordító Kalányos Terézia is nagykanizsai volt, ahogyan annak a kötetnek az illusztrálója, Ferkovics József is itt él. Lenhardtné Bertalan Emma könyvei esetében az illusztrációk alkotója, Farkas Zsuzsa képviseli Nagykanizsát. Tóthné Mátyás Erzsébet is városunkban élt mikor munkája megjelent. Kivételt csak Gáncsné Nagy Erzsébet könyve jelent, de az ő munkája esetében is a nyomda nagykanizsai, itt is van azonban még nagykanizsai vonatkozás, nevezetesen az, hogy a kiadó nagykanizsai könyvtáros és jó az, ha egy könyvtáros kiadó a könyvtári szakirodalom gyarapításában is részt vesz.

A megjelent munkákon belül egy sajátos belső tagolódás is látszik. Ezen csoportok egyike ahhoz a Pákához köthető, melynek egy ideje részévé vált szülőfalum, Dömefölde. Ebbe a csoportba tartozik Molnár László dél-göcseji anekdotagyűjtésének két kiadása és a vidék lakodalmi szokásait összegyűjtő munkája. Természetesen ide kerül ez az évkönyv is, mely annak az iskolának az utolsó 25 évét dolgozza fel, melynek egykoron magam is diákja voltam. Van azonban egy ötödik könyv is, mely ill. melynek szerzője pákai kötődésű. Ez a könyv pedig visszavezet bennünket a 10 évvel ezelőtti legelső munkához, melyről még akkor számomra sem volt nyilvánvaló, hogy írója, Rózsás János gyermekkorára egy részét Pákán töltötte és a jubileumát ülő iskola névadójának, Öveges József paptanárnak – Pákán tartózkodása idején – ministrálója volt.

E 10 év munkája sok örömet és sok-sok barátot, mely emberi kapcsolatot hozott számomra. Munkámban a kezdetektől számíthatok Farkas Zsuzsa rajzaira, Kotnyek István borítóterveire, a Kanizsai Nyomda és vezetője, Brenner Árpád, egy jó ideje pedig munkatársa, Lengyák András segítségére is, amiért hálás vagyok.

Tevékenységem során mindvégig érezhettem, hogy az olvasóközönség hálás a könyvek megjelentetéséért, hiszen ők is tudják, hogy más módon meg nem őrződő értékek hagyományozódnak e könyvek által újabb generációkra.

*Czupi Gyula
kiadó*

**A PÁKAI ÖVEGES JÓZSEF ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS
ÓVODA
JUBILEUMI ÉVKÖNYVE**

A PÁKAI ÖVEGES JÓZSEF ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ÓVODA JUBILEUMI ÉVKÖNYVE

Megjelent az iskola átadásának 25.,
névadásának 5.
és névadója születésének 110.
évfordulójára

Páka, 2005

Az Öveges-karikatúra Masznyik Iván grafikája

A kiadást támogatták:
Zala Megyei Közoktatási Közalapítvány
Öveges József Általános Iskola Szülői Szervezete
„Öveges a gyermekekért” Alapítvány

Az évkönyv anyagának összeállításában közreműködtek:
Balláné Rudas Olga
Boa Gabriella
Gyenese Ferencné
Varga Ernőné

Szerkesztette: Gyenese Ferencné
igazgató

Felelős kiadó: Czupi Gyula

ISBN 963 86289 5 2
Kiadja a Czupi Kiadó
8800 Nagykabizsa, Pityer u. 19. Telefon: 93 320 766
Készült a Kanizsai Nyomda Kft.-ben
Felelős vezető: Brenner Árpád

Megrendelhető: Az Öveges József Általános Iskola címén
8956 Páka, Ifjúság u.13. tel.:92/579007

Polgármesteri köszöntő

Amikor e könyv szerzője arra kért, hogy írjak bevezetőt a pákai iskola jubileumi évkönyvéhez, természetesen azonnal igent mondtam. Páka egykori iskoláinak működése során, az ott folyó oktató-nevelő munka eredményeképp számtalan, jelenleg is élő országos hírű jeles személyiséget bocsátott útjára. Pedagógusai közt az egykori egy tantermes iskolákat is megjárt olyan tanítók és tanárok voltak és ma is vannak, akik életük pedagógiai munkája során végig követhették a több évtizedes, sok esetben fél évszázados változások sorát, melyet az óvoda és az iskola, valamint a személyzetük is átélt a hosszú idő alatt. Tanulóként, pákai lakosként, szülőként, majd az iskoláért és óvodáért is felelős műszaki ügyintézőként mintegy 44 évet, majd ezt követően működtetésükért és fenntartásukért felelős községi vezetőként már 7 évet töltöttem az óvoda és iskola közelségében. Mindezeknél fogva talán érthető, hogy nemcsak külső megjelenését szemléltem, hanem tartalmi és belső változásaiiba is betekintést nyerhettem. E kötet tartalmazza az iskola sokszínűségét, helyi „vándorlását” és mindazokat, akik az oktató-nevelő munkában ez idő alatt részt vettek a község egy-egy arra alkalmas épületében, épüle cso portjában. Ahogy a lakosság növekvő létszáma, vele együtt az óvodás és iskolás gyermekek száma is növekedett, úgy kellett kielégíteni az osztálytermi, szaktantermi igényeket, bővíteni az oktatók és kiegészítők számát. A legnagyobb, a legmeghatározóbb változás akkor következett be, amikor a volt Erdődy kastélyt elhagyva új, a megye akkor legkorszerűbb épületébe költözött az óvoda és az iskola. Ez akkor történt, amikor kiderült, hogy az iskola fűdém szerkezete oly mértékben elhasználódott, hogy azt dinamikus használatnak kitenni (testnevelési órát tartani) már nem lehetett. A tantermet használókat élet- és balesetveszély fenyegette a fűdém esetleges leszakadása miatt. Az akkori építési hatóság felelős dolgozójaként a testnevelési órákat ezekben a termekben meg kellett tiltanom. A felújítás is csak egy korszerűtlen óvodát, iskolát eredményezett volna, így országos és megyei szintű támogatás mellett 1979-ben először a napközi otthonos óvoda, majd egy év múlva 1980-ban – immár 25 éve – elkészült az új 8 tantermes, tornatermes általános iskola is. Az óvoda és az iskola azóta lakossági összefogással folyamatosan korszerűsödő, bővülő sport- és játszóudvarral egészült ki, ideális körülményeket biztosítva a község óvodás és iskolás gyermekeinek. Mindkét intézmény a jelenlegi állapotát több kisebb beavatkozással érte el: a fűtésük az építés idején olajkazanokkal, később szilárd tüzelésű kazánokkal, majd 2003-tól gázkazanokkal történik, miközben mindkét épület tetőszigetelése is megújult.

Befejezésül kívánom, hogy e könyv olvasója a két intézményben mindenkor elégedett, jókedvű és egészséges gyermekeket, pedagógusokat találjon, bármikor is viszi az útja Páka felé.

*Rudas Miklós
polgármester*

Szerkesztői előszó

„Olyan az én iskolám is, akárcsak a többi ház,
S mégsem olyan, mert abban a szellem lakik, a tudás...
Szeretettel gondolkodom rá, s ha előtte elmegyek,
Mint hű fia, tisztelettel meghajtom a fejemet.”

(Vorák József)

Tisztelettel köszöntöm a Kedves Olvasót, aki kezébe vette kiadványunkat, hogy megismerje a benne rejlő „titkot”. Mi is ez a titok? Múlt, jelen, jövő. Emlékek, élmények, tapasztalatok, események, tervek. Mind-mind az iskolával, az iskola diákjaival, pedagógusaival kapcsolatos történetek. Remélem, hogy izgalmas és csupa szép emléket ébresztő olvasmány annak, aki ismerősként lapozza, de érdekes az idegenek számára is.

Az évkönyv megjelenésének apropóját három évforduló adta:

25 éve, 1980-ban adták át új iskolánkat, mely akkor a környék, de talán a megye legmodernebb iskolája volt.

Öt évvel ezelőtt, 2000-ben vette fel intézményünk a falu híres szülötté, Öveges József fizikaprofesszor nevét, és idén ünnepeljük névadónk születésének 110. évfordulóját. 1895. november 10-én Pákán született Öveges József.

Ezen események szinte köteleztek bennünket az iskolai évkönyv kiadására, melyben összegyűjtöttük az új iskola életének eddigi legfontosabb eseményeit, emlékezetes rendezvényeit. Adatokkal is szolgálunk, hisz egy évkönyv nem lehet mentes a tényeket feltáró statisztikai számoktól. A sok-sok fénykép pedig remélhetően a feledésbe merült szép emlékeket fogja felidézni.

Köszönetemet fejezem ki mindenkinek, aki az iskola elmúlt 25 évében segítette, támogatta az alapfokú oktatást, megteremtette a zavartalan munka feltételeit. Köszönöm a szülők, a fenntartó önkormányzatok, a képviselők együttműködését, támogatását, a pedagógusok, az intézmény dolgozóinak eredményes munkáját, az „Öveges a gyermekekért” alapítvány – és az alapítványon keresztül minden kedves támogatónk – anyagi segítségét.

Bízom abban, hogy az Öveges József Általános Iskola és Óvoda a jövőben is még sok-sok éven át szolgálhatja Páka, Ortaháza, Kányavár és Pördefölde lakosságát, az ifjúságot, színfoltja lehet a falu, a környék életének.

*Gyenesé Ferencné
igazgató*

Az iskola építéséről

Tisztelt Olvasó! E könyv, amelyet Ön a kezében tart, a pákai Öveges József Általános Iskola fennállásának 25. évfordulója tiszteletére jelent meg.

Az iskola építésének kezdeményezőjeként szeretném Önnek bemutatni a létesítmény létrejöttének útját.

Az új épület szükségességének gondolata a 70-es évek elején vetődött fel.

1975-ben készült el községünk első általános rendezési terve, melyet pécsi tervezők készítettek el. E rendezési tervben már szerepelt az iskola. Mindezt a 70-es, 80-as évek magas tanulólétszáma és a szűkössé vált régi kastélyépület indokolta.

A községnek nagy szüksége volt tehát egy új, korszerű, tágas, tornateremmel ellátott oktatási intézményre.

A rendezési tervet az Építési Minisztérium jóváhagyta, így lett bátorságom tervemet a Községi Közös Tanács Testülete elé terjeszteni.

A testület egyhangúlag elfogadta a javaslatomat, és határozatban rögzítettük a kezdeti lépések megtételét.

Az építési kérelmünkkel a járási, megyei vezetéshez, valamint az Országos Tervhivatal Elnökéhez fordultunk. Ezen fórumok kérelmünket elfogadták, és arról értesítettek bennünket, hogy az anyagi feltételeket biztosítják, azonban valamilyen formában, lehetőségeinkhez mérten mi is járuljunk hozzá a megvalósításhoz.

A tervdokumentáció elkészítésével a Zalatervet bíztuk meg, akik a költségvetést is elkészítették. A tervezett költség 26 millió Ft volt.

Miután az illetékes szervek a tervet elfogadták, első lépésünk az építési terület kijelölése volt. A megfelelő hely érdekében öt lakóházat szanálni kellett, tekintettel azok rossz állapotára. Megfelelő anyagi ellenszolgáltatás ellenében, a tulajdonosok beleegyezésével ez megtörtént.

Ezen a területen lett kiépítve az intézményhez vezető út, és ez az út aztán tovább épült az új lakótelep szakaszán. Miután az építési terület biztosított volt,

megbízást adtunk a Zala Megyei Beruházási Irodának az építkezés lebonyolítására, a Zala Megyei TANÉP-nek a kivitelezési munkák elvégzésére.

Az építési munkák 1979 tavaszán megkezdődtek, és 1980 augusztusában fejeződtek be. Községünk lakossága társadalmi munkában végezte a belső takarítási munkálatokat, az új berendezési tárgyak elhelyezését, az iskola környékének parkosítását, fásítását. A közös összefogás eredményeként több százezer Ft-ot takarítottunk meg, ezzel téve eleget a Tervhivatal kérésének. A teljes építési költség 21.734.000 Ft volt.

Az 1980/1981-es tanév kezdetére községünk és a társközségek gyermekei, illetve pedagógusai a 2500 m² alapterületű, 8 tantermet, 300 m² tornatermet, napközis éttermet, saját konyhát, kiszolgáló helyiségeket magába foglaló, korszerű fűtési berendezéssel ellátott, gyönyörű intézményt vehettek birtokukba.

Ezzel régi vágyunk teljesült, úgy a lakosság, mind a gyerekek és a pedagógusok örömeire. Hosszú volt az út, néha kissé rögös is, de úgy érzem, megérte. A 25 év alatt a mindenkori pedagógus szakgárdának köszönhetően nagyon sok szép eredményt értek el az oktatás és a nevelés területén.

Az a kívánságom, hogy az intézmény a továbbiakban is funkcionáljon és működjön megfelelően. Ehhez kívánok a nevelőtestületnek jó erőt, egészséget!

*Szabó József
Páka község díszpolgára*

Avató ünnepség 1980-ban

Az oktatás története

A kezdetektől 1980-ig Molnár László kutatásai alapján

Páka a Válicka partján, erdős lankák között gyönyörű környezetben terül el. A középkori mezővárosi rangja által a gazdasági központ szerepén túl valamiféle kulturális központ szerepet is betöltött. Erre enged következtetni, hogy a falu 1121-es első írásos említésekor már a temploma révén az egyház többé-kevésbé tanult, ill. művelt képviselői, papjai a XVII. század egy rövid időszakát leszámítva végig jelen voltak a falu életében. Ha iskola nem is működött a középkor folyamán Pákán, az egyházi tanítás révén a környék lakói bizonyos fokú ismeretekhez jutottak.

A török hódoltság megszűnésével, az egyház újjászervezésével egy időben az iskolai oktatást is megszervezték a faluban. 1720-ban azonban, a templom megáldásának évében egyértelműen leírják, hogy tanító nincs. Mivel ezt a tényrt fontosnak tartják megjegyezni, feltételezhető, hogy korábban volt, vagy hiányát érzik a falu életében.

A XVIII. század első fele pezsgést hoz a mezővárosi rangját ugyan hivatalosan elveszített, de ennek ellenére gazdasági vezető szerepét továbbra is őrző falu életében. A század közepétől megindul az iskolai képzés, amely ettől kezdve (1747) folyamatos mind a mai napig.

Az 1747-ből származó adatból kiderül, hogy Horváth György a ludimagister. Három év múlva már új tanítója van a településnek egy 20 éves fiatalember személyében.

Pákán 1705-től folyamatosan egyházi iskola működött.

1840-ben a következőket írta a Pákán vizitáló Népmvelési Választmány az iskoláról: „Vagyon elég tágas és világos iskolához minden szükségességekkel ellátva. Tóth József rendes mester és tíz helységeknek és néhány hegyeknek jegyzője, segédtanítót szokott tartani.”

A XIX. század közepén óriási gondok vannak az iskoláztatás területén. Hiába van meg a 48-as szabadságharcot vérbetipró Habsburg-ház hivatalnokaiiban a közoktatást segítő szándék, ha a földrajzi és emberi környezet nem volt alkalmas annak végrehajtására. A megye sűrűn lakott helyein nem jelentett gondot az iskolába járás az iskolával rendelkező „fára” és az iskola nélküli „filia” között, hiszen – főleg a Balaton-felvidéken – sűrűn találhatók olyan falvak, melyek csaknem egybeépültek.

Nem volt ilyen jó a helyzet Göcsej ritkábban lakott vidékein, mindenekelőtt Nova, Nagylengyel és Páka környékén.

Erre az időre esik a tanévek és a szünidők egységesítése, a központi tantervek bevezetése. Törekedtek arra, hogy minél kevesebb képzetlen tanító oktasson.

Ekkor ugyanis – mint azt a vizsgálódások megállapították – elég sok azoknak a tanítóknak a száma, akik a praeparandiai (falusi tanító intézet) tanfolyamot sem végezték el. E helyzeten sokat javított, hogy 1844-ben Nagykanizsán megkezdte működését a királyi katolikus tanítóképző, amelyet azonban már 1856-ban meg is szüntettek.

A polgári közigazgatás előretörése, erősödése, a polgáriasodás az oktatás területén is megfigyelhető. A XIX. század utolsó és a XX. század első évtizedeiben a községek fontosnak tartották a felekezeti iskolák megszüntetését, községivé, illetve államivá nyilváníttatását. Ez a tendencia megfigyelhető volt a pákai plébánia területén is.

Az 1870-80-as évek az oktatás területén óriási fellendülést, mozgást hoztak. Sorra alakultak a különböző egyesületek, iskolaszékek. A pákai plébániához tartozó rk. iskolák tanítói szakmai elismerését jelenti, hogy a Zala Megyei Általános Tanítói Testület Novai járáskörének elnöke Öveges Antal pákai tanító volt.

Egy érdekes közjáték is zajlott 1906-ban a pákai iskolában, amelyet az akkori Zala megyei újság, a Magyar Paizs is megemlégett március 22-i számában.:

„Márczius 15-nek évfordulóját Páka község hazafias közönsége is megünnepelte. 10 órakor a plébánia templomban ünnepi istentisztelet volt. Megható jelenet volt, amikor Kányavár község és vidékéről, mintegy 300-an, élükön Szommer István 48-as honvéddal, nemzetiszínű szalaggal kitűzve, kettős sorokban jöttek a templomba, hogy kérjék a jóságos Istent, hogy azt a sok megpróbáltatásnak kitett szegény hazánkat óvja meg a kimérhetetlen és kimondhatatlan nyomortól és szenvedéstől.

A helybeli róm. kat. iskolán nemzetiszínű zászló lengett. Török Bertalan kántortanító növendékeinek megmagyarázta a nap jelentőségét. Utána az iskolás gyermekek közül az I. és II. osztály a templomba ment.”

Megbotránkoztató és a maga nemében páratlan eset történt itt, írja a tudósító:

„Amikor a kántortanító Pritz Ferencz osztálytanítónak szólt, hogy növendékeit a templomba vezesse, ez határozottan kijelentette, hogy ezt nem fogja tenni, mert ebben politikai felvonulást lát, ők csak az osztályban ünnepelnek. Dancsecs János esperes-plébános határozott parancsára azonban mégis elvezette a tanulókat, de ő maga a hívek megbotránkozására tüntetőleg távozott. Példátlan viselkedésével túltette magát a vallásos és hazafias kötelességén.”

Az, hogy a történelem során a pákai iskolák hol álltak, nem tudjuk, mert ez az általunk ismert dokumentumokból és térképekről nem állapítható meg. A XIX. század közepén készült kéziratos térképen már a Kossuth u. 49. szám alatti épület is szerepel, tehát ez az iskola a többi község iskolájánál korábban, 1860 előtt épülhetett. Két tantermes, háromszobás, konyhás, előszobás, kamrás épület

volt. Délen volt az iskola bejárata. A »kisiskolát« és a »nagyiskolát« egy folyosó választotta csak el. A kisiskolába az I-III. osztály, a nagyiskolába a IV-VI. osztály járt. Ez az iskola 1948-tól, az államosítástól általános iskolaként működött egészen 1954-ig. Közben a nagy viláégégés alatt egy ideig német katonákat szállásoltak el benne.

1954-ben az iskola az egykori Erdődy kastélyba, a körjegyzőség és község-háza épületébe költözött. Ekkor már idejártak a felső tagozatosok a környező falvakból. Az iskolának hét tanterme volt. A nagy gyermeklétszám miatt azonban ez is kevésnek bizonyult, ezért a pákai alsó tagozatosok (I-IV. osztály) délután jártak iskolába.

*Balláné Rudas Olga
tanár*

Az új épületünk felépítésétől

1980-ban átadták Pákán az új, modern nyolc tantermes, szaktantermi rendszerű általános iskolát, amely megteremtette a minőségi munka lehetőségét. 1983-ig iskolánk dr. Tóth Tiborné igazgatása alatt működött. Ő volt a „kastély” iskola utolsó és az új iskola első igazgatója és gondos gazdája. 2003 júniusában az Oktatási Minisztérium engedélyével – annak pályázatára – iskolánk földrajz-biológia szaktantermét az ő tiszteletére róla neveztük el.

Avató ünnepség 1980-ban

A névadó ünnepség vendégei

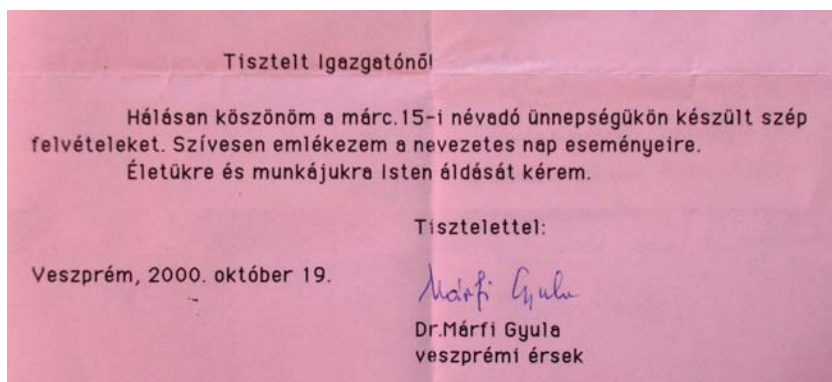
Dr. Tóth Tibornét Bek Jánosné, majd Szekeres István követte az igazgatói székekben. 1999-től az iskola igazgatója Gyenese Ferencné.

Az átadáskor modern, korszerű iskola az idő folyamán elhasználódott, megkopott, de falai között töretlen volt az eredményes oktató-nevelő munka. A nemzet lámpásai sok-sok fiataalt segítettek céljaik elérésében, biztosítottak szilárd alapokat a felnőtté válásukhoz.

1999-től folyamatos az épület felújítása, a termek, a berendezések korszerűsítése, és ismét fejlődésnek indult iskolánk.

2000. március 15-én bensőséges, szép ünnep keretében vette fel iskolánk Páka szülöttének, Öveges József professzornak a nevét.

A névadó ünnepség vendégeinek visszajelzései:

Dr. Márfi Gyula, egykor pákai diák, veszprémi érsek

Az elmúlt öt évben – törvényi kötelezettségre – többször átdolgoztuk pedagógiai programunkat. Pedagógiai céljainkat az igényeknek, elvárásoknak megfelelően alakítottuk. Csoportbontással biztosítjuk az idegen nyelv, a matematika és a magyar tantárgyak eredményes és hatékony oktatását.

Az integrációs oktatás felvállalásával a hátrányos helyzetű tanulók esélyegyenlőségének megteremtésén fáradozunk. A sajátos nevelési igényű tanulók felkészítésében iskolánk gyógypedagógusa segíti a tanítók munkáját. A művészeti oktatás bevezetésével öt művészeti ágban – néptánc, báb, kézműves, színjáték, társastánc – bontakoztathatják ki tehetségüket, fejleszthetik képességeiket a tanulók.

Az iskolai élet szervezésében, a szabadidős programok összeállításában mindig számítunk a szülői szervezet közreműködésére. Nélkülük elképzelhetetlen a gyermeknap, a karácsony, a tanévzáró ünnepély, a ballagás, ahol a gyermekek ajándékozásához jelentős anyagi támogatást adnak. A rendszeres SZM-bál komoly, összehangolt szervezőmunkát igényel a szülők részéről. A bál bevétele biztosítja az anyagi forrást az említett programok finanszírozásához.

Hasonlóan jó a kapcsolatunk a helyi római katolikus egyházzal. Tanulóink minden egyházi ünnepen szerepelnek, és az egyház is támogatja a gyermekrendezvényeket, képviselői részt vesznek programjainkon.

Az iskola tanulólétszámának alakulása 1980-tól napjainkig

tanév	1-4. évf.	5-8 .évf.	összesen
1980/81	87	101	188
1981/82	88	93	181
1982/83	88	98	197
1983/84	104	90	194
1984/85	101	89	190
1985/86	104	93	197
1986/87	110	91	201
1987/88	107	100	207
1988/89	102	99	201
1989/90	86	106	192
1990/91	77	110	187
1991/92	67	110	176
1992/93	66	100	166
1993/94	80	78	158

1994/95	86	67	153
1995/96	86	67	153
1996/97	94	57	151
1997/98	69	74	143
1998/99	68	81	149
1999/2000	68	81	149
2000/2001	70	80	150
2001/2002	79	68	147
2002/2003	73	63	136
2003/2004	59	70	129
2004/2005	56	64	120
2005/2006	50	69	119

Tanítók és volt diákok visszaemlékezései

Két találkozás

1964 ősze. Beléptem a pákai általános iskola kapuján, és ez volt első találkozásom a pákai tantestülettel. Felejthetetlen volt. Szerető kedvességük feloldotta elfogódottságom. Közvetlen jóságuktól elszálltak félelmeim. Igaz, jó tanítók voltak, jó tanárok, s ez akkor, abban az érában többet ért mindennél. Az évek múltak. Köröttem a kis tanítványok jöttek, felnőttek, mentek. Változtak a kar-társak, az igazgatók. Egy dolog volt változatlan, ami összekötött bennünket: a megbecsülés, a szeretet, a megértés, amely áthatotta az egész iskolát, a régi kopott iskolát, amely ettől vált kedves, meleg, második otthonná. Az évek elre-pültek. Eljött a nyugdíj, a búcsú napja, az otthonváltás. Becsukódott mögöttem az iskola kapuja. Elmúlt életem egy tevékeny, munkás korszaka. De az emlékek most is élnek, velem vannak. Kedves arcok bukkannak fel a múltból. A szeretet velem jött és éltet.

2002 tavasza, második jeles találkozásom a pákai tantestülettel, az Aranyokle-vél átadása. Új, szép, modern iskola, új arcok, de a szeretet, a kedvesség, a jóság, a fogadtatás a régi. A volt és az új kollégák átmentették, elhozták magukkal a régi iskola szellemét. Igen, a fogadtatás, hát az nagyszerű és feledhetetlen volt. Ahogy elfogódottan kiszálltam az autóból, mosolyogva jött eléem a régi iskola okos kis matektanárnője, azaz az új iskola, az Öveges József Általános Iskola komoly, agilis, jóságos igazgatónője; a szép és felemelő ünnepély szervezője. Körülvettek a régi munkatársak, a már felnőtt régi kis tanítványok, elhozták gyermekeiket, egyik tanítvány verset is mondott nekem. A szeretet úgy vett körül,

hogy beleszédültem, nem tudtam okosan viselkedni, szép szavakat mondani, köszönetemet elrebegni, csak hagytam, hogy a szeretet hullámai sodorjanak magukkal. S jött a búcsú perce, az elválás hideg szomorúsága. De az emlékek velem jöttek, a kedves arcok most is mosolyognak rám az emlékezés fátyolán keresztül. Találkoztunk.

*Fata Vilmosné
nyugdíjas tanítónő*

A logikus anyuka

Pista, a kis első tanuló gyenge legényke volt. Sehogyz sem érte el az előírt szintet. Gondoltam, nem rövidítem meg, pótvizsgára viszem. De a kis Pista nem jött el a korrepetálásokra, és nem jelent meg a pótvizsgán. Édesanyjával találkozá megkérdeztem ennek okát. Az anyuka csak ennyit mondott: „Én úgy gondolom tanító néni, hogy amit nem tudott egy évig megtanulni, hogyan tudná megtanulni egy hónap alatt. Járja újra ezt az évet.” Igaza volt.

Fata Vilmosné

Általános iskolai emlékeim...

1986 szeptembere

Emlékezetes nap lehet valamennyiünk számára az a napfényes és derűs délelőtt, amikor 27 kisiskolás először állt teletömött iskolatáskájával a híres ISKOLA bejárata előtt.

Két tanár nénink (Erzsi és Kati néni) kedvesen igazgatott bennünket. Azt hiszem, én a sor elején álltam, hiszen annyira kicsi voltam, hogy bizony hátulról semmit sem láttam volna.

Emlékszem, szüleimnek komoly fejtörést is okoztam, hogy vajon megállom-e a helyem ezen a nehéz úton, amiből én kislánként mit sem sejtettem.

De, miután sikeresen elszavaltam az „Utolérem a bátyámat” kezdetű verset, én megállíthatatlan voltam. Hittem benne, hogy ez valóban lehetséges, ma már tudom, ezért voltam gyerek...

A tanulás új, sokkal szabályosabb dolgokat követelt meg tőlem: figyelni, szépen írni, formálni a betűket és a számokat, megtanulni, hogy az M betű nem medve betű, csak az „EM”.

Sok-sok gyakorlásba telt, mire mindez sikerült, és az első év hamar eltelt. Én persze büszkén mutattam az ellenőrző könyvem, amelyben több volt a piros pont, mint a fekete. Mégis, amire a legbüszkébb voltam, hogy a szüleimnek szóló értékelésben ez állt: „Átlagon felüli szókinése van!” Hatévesként csak arra tudtam gondolni, hogy újra és újra bebizonyítsam ezt az állítást. Így beszéltem annyit és akkor, amikor csak lehetett. Gyakran még tanórán is...

A második osztályt kicsit nehezen kezdtem egy betegség miatt, de a hátrányomat gyorsan lefaragtam. Legnagyobb örömöm az volt, hogy amikor elszavaltam Petőfi Sándor: Itt van az ősz, itt van újra... című költeményét, azt a tanár nénim ötössel jutalmazta. Még a toll színére is emlékszem, amivel beírta ellenőrző könyvembe a jegyet: fekete színű volt! Ez volt az első ötösöm.

Az irodalomhoz fűződő szeretetem, azt hiszem, itt alapozódott meg.

Tovább erősítette bennem ezt az érzést az ötödik osztálytól új magyar tanárom, akitől rengeteget tanultam, és azt hiszem, ő nagyon hitt bennem. Hatalmas önbizalmat kaptam tőle, és én azzal próbáltam meghálálni neki, hogy ha lehetett, elmondtam egy-egy verset.

A felsős évfolyamokban újabb ambícióim lettek, és mivel vállalkozó kedvemnek semmi és senki nem szabott határokat, elvállaltam az osztálybizalmi feladatot. Mélységesen megtisztelve éreztem magam, és nagyon komolyan vettem ezt a felelősséggel járó munkát. Amikor csak lehetett és kellett, kiálltam az osztályért. Egyszer például még Horváth tanár úrral is összevitatkoztam, mert „rosszak” voltunk. A rosszkodásunk nem volt más, mint – a mi oldalunkról – az, hogy az utolsó évben kezdtük belátni aényt: a sulinak vége, és vele együtt ennek a csapatnak is. Így a lehető legtöbb időt töltöttük együtt a tanórák után, nem kevés borsot törve ezzel – általam szeretett és tisztelt – osztályfőnökünk orra alá. Természetesen közben ablakok törtek ki és virágcserepek hullottak a földre, de mi csak élveztük az életet. A „pénz, mint a tenger” meglehetősen hangos kijelentéssel kezdődő hosszú monológot egy héten vagy ötször hallgatta végig az osztály lesütött szemekkel.

Hát igen, a nyolc év olyan gyorsan telt el, mint egy pillanat, és mi ott álltunk életünk talán egyik legnehezebb döntése előtt. Erre az időre a humán tantárgyakon kívül már nagyon megszerettették velem tanáraink a biológiát is. S miután kedvenc könyvtáros nénimmel – Marika néni – folytatott éveken át tartó beszélgetéseink után rájöttem, hogy csillagásznak és űrhajósnak lenni nem éppen nekem való, egy sokkal emberközelibb foglalkozást választottam. Ilyen területre adtam be a jelentkezésemet is. A döntés nem volt egyszerű, de mindenkinek sikerült. A végeredmény persze változó volt. Egy dolgot azonban tudtunk: az általános iskolát befejeztük, és a szélrózsa minden irányába fogunk kerülni egymástól.

Szerintem – velem együtt – már mindannyian izgatottan vártuk a ballagást, hiszen MI voltunk a „nagyok”. Ilyenkor gyönyörű az iskola, mindenhol virágok, és mindenki minket figyel...

Barátnőmmel még „egy cipőt” is vettünk erre az alkalomra.

1994 júniusában osztályunk boldogan és felszabadultan köszönt el a Pákai Általános Iskolától, nem sejtve, hogy a gyermekkorunk itt végleg lezárult.

Visszagondolva, Tutsek Anna egyik könyvéből tudnék idézni néhány gondolatot hasonlatként: „Viszi a vonat a gondtalan gyermekkorból ki az élet komoly útjaira... az üvegfedelű pályaudvarból ki a szabad mezőre, az erdők és hegyek közé, ahol vihar is éri, szél is megtépi, s ahol saját erejéből kell szembeállnia azzal az erős, kérlelhetetlen hatalommal, amelynek neve: ÉLET.”

Készítette:

Sebők Tímea, az egykori Pákai Általános Iskola, ma már az Öveges József Általános Iskola volt diákja

Emlékek

Nem a szokásos udvariasság miatt, de úgy érzem, hogy mindennek előtt meg kell köszönnöm azt a lehetőséget, hogy írhatok egykori iskolám emlékalbumába. Nem jó érzés persze, hogy öregdiákként teszem mindezt, de hát az éveink száma ellen nem tudunk küzdeni.

Miről is írhat az ember ilyenkor, tettem fel magamnak a kérdést. Ahogy ezen gondolkodtam, egyre több dolog jutott eszembe, s mivel még a mai napig az újságokon és más forrásokon keresztül figyelem mi történik Pákán, szerencsém is volt. Olvastam, hogy a pákai röplabdások milyen sikeresen szerepelnek a diákversenyeken. Azonnal eszembe jutott, hogy amikor én jártam az iskolába, akkor kezdődött a „röpi” oktatása. Magam is játszottam, s ennek köszönhetően később a középiskolában tagja lehettem a röplabdacsapatnak, ami nemcsak sikerélményeket hozott (országos versenyek) és elodázta súlyom mára kialakult túlzott mértékét, de emiatt sokat is utazhattam, ami mindig is a legfőbb „sportom” volt.

Ha már az utazásnál tartunk, én dömeföldei lévén bejárós voltam. Télen – ha nem jött a busz – kis csapatunk úgy a második-harmadik óra felé megérkezett, s nagy büszkén beültünk a terembe. Egyrészt sikerült lógnunk (hamarabb is beérhettünk volna), másrészt megdicsérték minket, amiért átvergődtünk a nehéz úton. Bejárósna lenni azért is jó volt, mert ha azt mondtuk, hogy otthon felejtettük a dolgozatfüzetet, vagy bármi mást, nem kellett attól tartanunk, hogy hazaküldenek érte, s így lebukunk. Mindezzel azt akarom csak mondani, hogy tanáraink nem akartak mindenáron büntetni, kérlelhetetlenül szigorúak lenni, hanem engedték ezeket a félig érthető, félig ártalmatlan játékokat. Ahogy az életben zajlik. Megtanulhattuk, hol húzódnak a határok, meddig mehetünk el, meddig nem. Talán tudjuk ma is.

A tudás, a tudás átadása az iskola legfontosabb feladata. Ma ez különösen így van, hiszen a szülők szó szerint stresszben vannak már az általános iskola kivá-

lasztásakor. Egy dolgot egészen biztosan elmondhatok. Kedvenc tárgyaimból (irodalom, történelem, földrajz) – s nem csak azokból – semmiféle hátránnyal vagy lemaradással, sőt nyugodtan mondhatom, hogy némi előnnyel érkeztem a középiskolába, ami az ország egyik legerősebb gimnáziuma, a Zrínyi volt. Sokáig megéltem abból, amit Pákán tanultam. Azóta sokszor hallottam arról, hogy mennyire fontos az ember életében az iskola első néhány éve, az alsó tagozat. Akkor alakul ki az írás-olvasáskészség, a figyelni tudás, ami szinte minden más alapja. Ma már tudom, hogy nagyon sokat köszönhetek e téren egykori tanítónőmnek, Gersei Istvánnénak.

Azt hiszem, hogy az iskolában nemcsak a lexikális tudást veszi át az ember, hanem az ott töltött idő alatt emberileg is nagyon sokat tanul. Soha nem tartottak „jó gyereknek”, magatartásjegyem jobb esetben négyes volt, de inkább hármas. Azt hiszem, nem tudom eléggé hangsúlyozni köszönetemet azért, hogy tanárain, osztályfőnökeim ennek ellenére sem tettek le rólam. Soha nem erősítették bennem azt, hogy nem lesz belőlem semmi, vagy ehhez hasonlók. Épp ellenkezőleg. Önbecsülésemet ennek is köszönhettem, köszönhetem. Mindig magas elvárásokat támasztottak velem szemben, s így soha sem érezhettem, hogy lemondtak rólam. Ha elfelejtettem volna, hogy figyelnek rám, akkor néhány kisebb-nagyobb fenytetés, komoly elbeszélgetés, vagy értő odafigyelés eszembe juttatta.

Van néhány eset, vagy csak egy-egy mondat, ami a mai napig a fejemben van tanáraimmal, az iskolával kapcsolatban, amik sokat jelentettek, jelentenek nekem. Egyet leírok.

Hógolyóval dobunk célba az iskola udvarán. Sokáig nem találta el senki a célt, ám egyszer nekem sikerült. A tanárnőt nagyon szerettem, s nagyon meg akartam felelni neki, így amikor megkérdezte, hogy ki találta el, én meglehetősen túlzott vehemenciával jelentkeztem. Nem mondott semmit, csak rám nézett. Úgy, hogy a mai napig szégyellem magam, amikor eszembe jut. Azóta csak biciklin pedálozok.

Természetesen én is – ahogy mások is – nemcsak tudást és tapasztalatokat kaptam az iskolától, de barátokat, haverokat is. Rengeteg kalandot. Azt hiszem, nyugodtan elmondhatom, hogy nagyon boldog iskolás éveim voltak. S ez nagyon nagy kincs. Vihogtunk az órán, puskáztunk, verekedtünk, izgultunk és minden, ami ezzel jár. Jó néhány osztálytársammal még sokáig tartottam a kapcsolatot, s van, akivel még ma is összefutok, ahogy a tanárain közül is néhányukkal (például Gyenese Ferencnével) – főként telefonon – néha „összetalálkozunk”.

Azt hiszem fontos dolog, hogy az egykori 3604-es számú (ha jól emlékszem) Petőfi Sándor úttörőcsapat iskolája mára felvette a falu híres szülöttjének, Öveges József professzornak a nevét. Láttam az emlékszobát, nagyon tetszett. A fizikaprofesszor kapcsán eszembe jut, hogy nem voltak olyan tantárgyak, amiket utáltam volna, csak olyanok, amik kevésbé érdekelték. Ez biztosan a tanároknak volt köszönhető. Későbbi tanulmányaim során ez korántsem volt így. Például a felgyulladt kémia teremnek köszönhetően örökre megtanultam, hogy a nátrium mire képes, ha vízzel érintkezik, pedig a kémiai ismereteim mára jócskán megkoptak.

Abban az időben kezdtem az általános iskolát, amikor nem készült még el a jelenlegi épület. Először a művelődési házba jártam, majd a „kastélyba”, aztán negyediktől az új iskolába. Így abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy három helyről is az iskola jut az eszembe. Nem tudom, hogy ennek köszönhető-e, de már elég régóta – akarva-akaratlan – lokálpatrióta lettem. Pákát és a környékét, a megyét számtalanszor emlegetem, s ajánlgatom ismerőseimnek, mint kiváló turistacélpontot. Most éppen Budapest mellett egy faluban szeretnék letelepedni. Ennek érdekében rengeteg falut végigjártam. A kiválasztottak között egy azonosság van. A fekvése, a mérete nagyon emlékeztet Pákára. Úgy látszik, ilyen messzire elér a szülőföld. De ez más területen is igaz. Későbbi tanulmányaim során tanultam szociológiát, s bevallom, nagy segítséget jelentett, hogy tudtam mit jelent bejárásnak, napközisnek lenni, valamelyest ismertem a falubeli életet, a falusi iskolák működését, annak színét és fonákját.

Bevallom, kicsit zavar, hogy eddig csak csupa jót írtam az iskoláról. Nem erről voltam, s vagyok „híres”. Ilyen emlékkönyvbe mindenki amúgy is hasonlókat szokott írni. De lehet, hogy ez a dolgok természete. Nem nagyon tudok megfogalmazni semmi érdemleges rosszat. Pedig a diákélethez az is hozzátartozik. Emlékszem tanárok közti és tanárokkal történt konfliktusokra. Valahogy azonban ma olyan lényegtelennek érzem ezeket a dolgokat. Mert nem ez maradt meg bennem. Hogy ezt felmértem, tulajdonképpen ennek az emlékkönyvnek köszönhetem.

Azt hiszem, hogy a legfontosabb az, hogy szeretettel tudok egykori iskolámra gondolni. Mint egy olyan gond és gáncs nélküli helyre, amire az ember egyre gyakrabban vágyakozik, ahogy növekszik az éveinek száma.

Ilyen emlékalbumokba gyakran írnak az emberek mindenféle rövid gondolatokat, esetleg idézeteket, amolyan üzenetképpen. Ha elbírja a könyv, egy ilyen én is leírnék.

Szeretni kell. Nem azért, mert a világban ez a szabály, hanem azért, mert nem ez.

Még egyszer köszönök mindent az iskolának, tanárainknak. Jó érzés az Öveges József Általános Iskola öregdiákjának lenni. Azt kívánom, hogy ez adasson meg a mai diákoknak is.

Nemes Attila

Emlékezés a diákévekre

Visszapergetem gondolatban az idő kerekét. 1980 nyárvége, nemsokára kezdődik az iskola. Osztálytársaimmal kicsit félve, bátortalanul léptük át az iskola küszöbét. Mi lettünk az új iskola legkisebb diákjai – az elsősök.

Beültünk az iskolapadba, és az évek elkezdtek rohanni.

Alsó tagozaton Erzsébet néni ismertette meg velünk a számok és betűk világát. 4. osztályban Márta tanár néni lett az osztályfőnökünk, aki nagy szeretettel, féltő gondoskodással segítette iskolai életünket.

Felső tagozaton Gersei Pista bácsi felejthetetlenül tette számunkra az ének- és rajzórákat, Csicsór Gábor (felsős osztályfőnökünk) a biológia és testnevelés órákat, ő volt az, aki a rendszeres kerékpártúrákkal próbált közösséget formálni osztályunkból, Holopcevné Hocza Zsuzsannának köszönjük a vidám matematika- és kémiaórákat.

Jó visszaemlékezni a honvédelmi napokra, a farsangi felvonulásokra, a nyári szünetben szervezett úszótanfolyamokra, a több napos almaszedésekre, osztálykirándulásokra, táborozásokra, a klubdelutánokra, a sok tanulásra, a dolgozatok előtti feszült hangulatra.

Szaladnak fejem fölött az évek. Az általános iskola elvégzése után a Deák Ferenc Szakközépiskola óvónői szakán érettségiztem, majd elvégeztem a Kaposvári Tanítóképzőt, hiszen kisiskolás korom óta tudtam, hogy én gyerekekkel szeretnék foglalkozni. A főiskola elvégzése után visszatértem egykori iskolámba, kezdetben furcsa érzés volt, hisz diáknak éreztem magam volt tanáraink között. De ma már nekem is tanítványaim vannak. Nem könnyű feladat.

Az oktatás és nevelés az embert komoly próbatétel elé állítja, felelősséget, folyamatos figyelmet, éberséget követel, s mindenekelőtt következetes munkát diák és tanár részéről egyaránt.

*Kancsalné Nemes Mária
tanító – gyógypedagógus
az iskola volt növendéke*

Öveges József iskolánk névadója

„A természet a mondák szfinxe: aki megismeri titkait, azt gazdaggá teszi, aki nem, azt eltiporja.” (Győry György)

Öveges József (1895-1979)

Öveges József Kossuth-, SZOT- és Prométheusz-díjas egyetemi tanár, az ország tanítómestere, falunk – Páka község – híres szülőtte. A fizika megszerettetéséért, a tudományos ismeretek széleskörű népszerűsítéséért a legtöbbet ő tette hazánkban.

Öveges professzor egy nagy tudású, csodálatos ember volt, akinek életét és munkásságát minden magyar ifjúnak meg kell ismernie.

Öveges, a tanító

Öveges József 1895. november 10-én született. Édesapja, Öveges József, ifjú tanítóként 1871-ben került Pákára. Itt ismerte meg és vette feleségül a helyi körorvos lányát, Mihálovics Ilonát. A család azonban 1901-ben a Győr megyei Pérrre költözött, ahol az édesapa átvette a nyugalomba vonuló nagyapa, Öveges Alajos néptanító helyét.

A kis József az elemi iskola első öt osztályát már Péren végezte el. Ő, mint a család legidősebb fia, nagyon jól tanult, így szülei a győri bencés gimnáziumba írták be. 1910-ben édesapja meghalt, a mama azonban anyagi gondjai ellenére hősiesen taníttatta továbbra is fiát. József kiváló képességű és példás szorgalmú tanulóként mindig kitűnt társai közül.

Egyetemi tanulmányait a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen kezdte el 1915-ben, mint matematika–fizika szakos tanárjelölt. Valamennyi szaktantárgyi vizsgáját kitüntetéssel végezte. A tanári alapvizsgán, ahol németből és magyarból is vizsgázni kellett, a németből vizsgáztató tanár azt kérdezte tőle, ugye német anyanyelvű? Mire ő: „*Nem kérem, hanem Kecskeméten tanultam németül a gimnáziumban.*” Többet nem kérdezett. A magyar vizsga után Riedl Frigyes professzor megölelte a kitűnő feleletért. 1919. december 16-án tanári oklevelet kapott, 1920. július 4-én pappá szentelték.

Tehetségét, szorgalmát bizonyítja, hogy több egyetemi tanár, köztük Hevesy György, a Nobel-díjas tudós is felterjesztette gyakornoki, illetve tanársegédi állásra.

Néptanító akart lenni, mint 250 évre visszamenően a családjában oly sokan, mert „*mint őseim, én is a nevelői hivatás iránt éreztem hajlamot, különösen a*

hozzám hasonló szegény, éhező és nagyon-nagyon tanulni vágyó gyerekeknek szerettem volna adni valamit az életemmel.”

Mint tanár hitt abban, hogy a legbonyolultabb fizikai jelenséget is meg lehet mindenki vel értetni, meg lehet tanítani, egyszerű eszközökkel be lehet mutatni. Erről ezt írta: *„Küldjenek ki engem a legkisebb faluba, ahol az iskolai szertár helyén ma még csak fű nő. Mondják meg előző nap, hogy másnap a tananyag melyik kísérletét végezzem el. Én felkutatom a háztartásokat, felhasználom a mindenütt található lim-lomot, és másnap bemutatom a kísérletet, még ha a háromféle radioaktív sugárzást vagy a rádium emanációgáz keletkezését kell is bemutatnom, vagy felezési idejét megmérnem.*”

Milyen tanító volt tehát Öveges József? Idézet egy vele készült interjúból: *„Tatán tanítottam abban az időben, s az igazgatóm bejött az egyik órára látogatni. Az előadás a szokott módon folyt, mint egy vidám színdarab, az osztály élénk közreműködésével. A zárójelenet az volt, hogy megkérdeztem, ki akar már most jelesre felelni a jövő órai leckéből. Az egész osztály felnyújtotta a kezét. Amikor kiléptünk a folyosóra, az igazgatóm csak annyit mondott: »Nem hittem, hogy ilyen tanárok is vannak!«*”

A tanítványai is hasonlóan vélekedtek róla. Bászél Károly a 30-as években volt tanítványa, akinek a gimnázium első négy évében nem sok öröme volt. Gyenge volt az előmenetele, tehernek érezte a tanulást. Amikor az 5. osztályban Öveges József átvette a matematika és a fizika oktatását, minden megváltozott. Élmény lett számára minden óra. Távirót, rádióvevőt és -adót készítettek. Egyik adó-vevő a gimnáziumban, a másik a tanuló lakásán volt, így beszélgettek egymással. Nyolcadikra a legjobb tanulók egyike lett Bászél. A szegedi, a göttingeni, az upsalai egyetemen tanult, a bécsi egyetemen fizikából doktorált. A berlini Siemens műveknél, később a hollandiai Philips műveknél dolgozott vezető beosztásban, majd az aacheni egyetemen lett tanár. 56 találmányára kapott nemzetközi szabadalmi oltalmat. Mindig hálásan emlegette egykori fizikatanárát.

Módszerének titka az egyszerűség és a szemléletesség volt. Minden fizikai jelenség magyarázatát kísérlettel igazolta. És hitt a tanár személyes varázsában: *„Hiszek az élőszó hatásában, a tanári magyarázat erejében! Egyszer már leírtam kedvenc hasonlatomat a jerikói rózsáról. Ez egy összeszáradt, csúnya, kimúlt óriáspókhhoz hasonló növény. De ha vízbe tesszük, megduzzad, kivirul, kiszínesedik, él. Ilyen száraz, csupán a vázat tartalmazó valami a tankönyv is. És ezt varázsolja elő élő rózsává a tanár magyarázatának, ügyes módszerének a csodavize... Ha a tanári magyarázat száraz, a csoda elmarad.*”

1996-ban az albertfalvi Öveges-tanítványok Baráti Körét az 1952-ben végzett tanítványok alapították meg. Az egyik alapító tag ezt írta róla: *„Életem végéig büszke leszek arra, hogy a tanár úr tanítványa lehettem. Arra, hogy tőle*

tanulhattam következetességet, kitartást, a fizika szeretetét, áldozatvállalást az igaz ügy érdekében, pedagógiát, a tanultak átadásának képességét, bizalmat a tenni akarók iránt.”

Munkája, fáradsága nem veszett kárba! Tanítványainak, olvasóinak körébe mindennapi élménnyé avatta a fizika világát. Mint ahogy mondta: „*Legnagyobb boldogságom, ha másnak tudást, örömet nyújthatok.*”

Egészen haláláig tanított.

Néhány napos haláltusa után, 1979. szeptember 4-én Budapesten halt meg. Kérésére Zalaegerszegen, a Göcseji úti temetőben helyezték örök nyugalomra, közel édesanyja sírjához.

Öveges, az író

Tanítói munkásságát erősítette tankönyvírói, írói tevékenységével is. 33 könyvet írt a fizikáról, a természeti jelenségekről. Mint írta: „*Az egyik ösztönzőm a természet iránti érdeklődés volt. A másik – nem tagadom, nem röstellem – a becsvágy. Öt éves koromtól legeltettem a libákat, közben megfigyeltem a természetet. Olvasni is szerettem volna megfigyeléseimről, de nem volt mit. Az iskolai könyvtárakban szinte kizárólag szépirodalmi művek voltak, pedig én annak szerettem volna utánanézni, amit a természetben magam körül láttam.*”

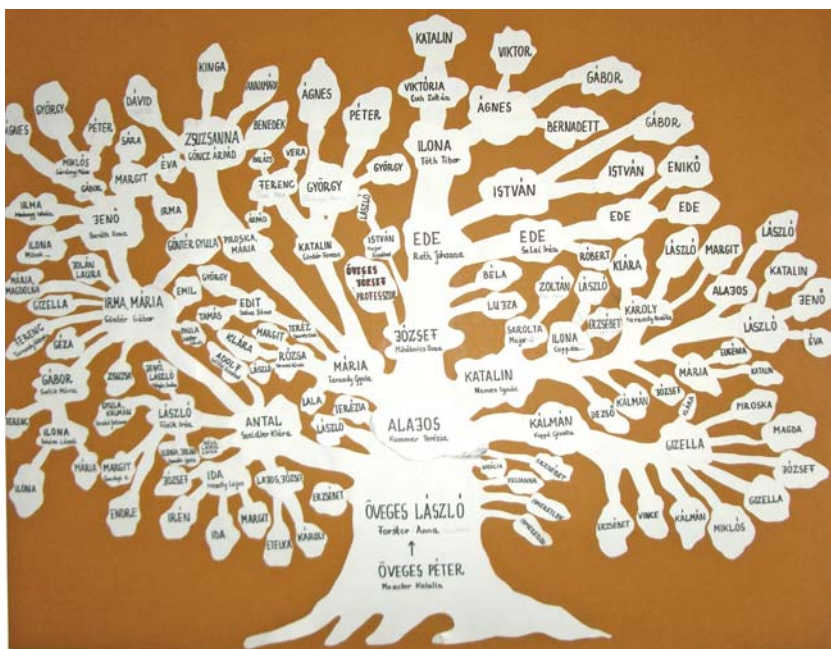
Az első könyve Időjósítás és időmeghatározás címmel 1929-ben született egy német nyelvű, mindennapi megfigyelések alapján érdekes ismereteket közlő meteorológiai könyv hatására.

A száz oldalas zsebkönyv az időjárás elemeivel, csillagászzal, időméréssel, naptárkészítéssel foglalkozik. Ezt a könyvet a cserkészeknek írta, gondos, tudományos munka.

Az első világháború utáni időkben kockázatos dolog volt a könyvkiadás, így egy vidéki kis kiadó csak akkor volt hajlandó elvállalni a megjelentetést, ha Öveges 2000 előfizetőt „verbuvál” össze. Hirdetést adott fel a helyi lapban, plakátokat ragasztott a városban: „*Adja el az esernyőjét és vegye meg Öveges József könyvét!*” Sikerült. A könyv megjelent, az olvasók elkapkodták.

Népszerűsítő könyveinek mottója: „Csak az az ismeret érdemes a tudás névre, aminek alkalmazásához is értünk. A tudományban nincsenek nehéz és könnyű dolgok, csak megértett és meg nem értettek vannak.”

Az Érdekes fizika (1963) című könyvében az első oldalon ez olvasható „Életem legszebb emléke” címmel: „Tízegynéhány évvel ezelőtt jelent meg egy komor című könyvem: A legújabb kor fizikája. Néhány hónappal később egy bányavidéki munkástól levelet kaptam. Megírta, hogy egyik délután, a műszak után megmosdott, megvacsorázott és elővette a könyvet. Egy órát szánt a természettudományos önművelésre. Az idő lejárt, az olvasást azonban nem tudta abbahagyni. Az újabb határidőt este 10 órára tűzte ki. Alvásra is kell gondolni. De 10 órakor sem tudta letenni a könyvet. Végigolvasta az éjszakát, és reggel a könyv mellől indult munkába. Ugyanebben az időben a kiadó ankétot rendezett a könyvről. Ezen egy középiskolai tanár azt mondotta, hogy olyan érdekes A legújabb kor fizikája, mint a legerdekesebb detektívregény. Elszomorodtam. Csak olyan érdekes? Sokkal érdekesebben szerettem volna megírni! A legkitűnőbb detektívregénynél is érdekesebben, szórakoztatóbban akartam írni későbbi könyveimet. Ezt is, az Érdekes fizikát.”

Öveges professzor családfája

Minden könyve megjelenését kitörő örömmel fogadta: „... gyermekszületéssel felérő öröm egy – egy új könyvem megjelenése. ...A tablón a gyermekeim között vagyok: a könyveim az én szellemi szülöttem.”

Öveges könyvei közel félmillió példányban jelentek meg Magyarországon. A könyvek közül párat lefordítottak idegen nyelvre, de a nem megfelelő külföldi propaganda miatt kevésbé voltak sikeresek.

A professzor a nép tanítója volt, „Milliók szívébe oltotta be a fizika szeretetét”, mert egyszerűen, érthetően vezette be olvasóit a természettudomány rejtelméibe. Ő szokta mondani: „*Aki nem tudja elmondani azt, amit tud úgy, hogy egy utcaseprő is megértse, az maga sem érti igazán.*”

Öveges József nagyon sok ismeretterjesztő, kísérleti, pedagógiai cikket is írt, több mint 200-at. Ezek napi-, heti-, havilapokban és folyóiratokban jelentek meg. Nem tudott ellenállni a kísértésnek, ha valamelyik lap cikkért fordult hozzá. Szabatos, szép magyar nyelven írt. Az ízes zalai, göcseji tájszólás érződik írásaiban.

Latin-görög szakos tanártársa így vélekedett Öveges írásairól: „Megalkottad az új csodát: bogáncsba oltott rózsafát”.

Öveges József a magyar természettudományos ismeretterjesztő irodalom megalkotója.

Az előadó és a színész

*„... ünnepnap, szent és izgalmas naptárjelző számomra
minden rádió vagy TV-előadás... „*

Öveges nevét a rádióban és a televízióban tartott előadásai tették ismertté. A rádióban 256 előadást tartott, a TV-ben 135 alkalommal szerepelt nagysikerű sorozataival.

1945 után eleinte egy-egy előadás megtartására hívták, de hamar előadássorozatok megtartására kapott megbízást. Mindig a közönség helyébe képzelte magát. „*Szeretem mindjárt az elején valamivel megdöbbeneni a hallgatóságot, ami fölkelte a figyelmét, hogy felcsigázva várja a folytatást. Egy háziasszony mesélte egyszer, hogy könnyűzenét hallgatott, aztán elindult, hogy elzárja a rádiót, mert a bemondó fizika előadást hirdetett Övegestől. Nem tudta, hogy mi az, ki az, a fizika meg nem érdekelte. Még a készülékhez ért, meghallotta a bevezetésből az első mondatot, és az annyira fölkellette a kíváncsiságát, hogy végighallgatta az előadást, aztán az egész sorozatot is.*”

Hatvan éves is elmúlt, mikor megindultak a TV-előadások. Ez volt a „legigazibb” működési területe. Élete alkonyán a következőt mesélte barátjának, Kovács Mihálynak:

„– Kedves kolléga! A napokban hozzám fordultak a tv-től, hogy az eddig tartott és mindig nagy érdeklődéssel nézett kísérleti bemutatóim közül válasszak ki néhányat, amelyet a legjobbnak tartok. Ezeket dolgozzam ki újra, játsszam el újra. Felveszik filmre, hogy később is bármikor lejátsz hassák. Elvállaltam. Valamennyit újra gondosan kidolgoztam. Elpróbáltam otthon még tükör előtt is. A stúdióban megismételt többszöri próba és javítás után végre felvették. Mindegyik külön – külön körülbelül egyhetes munkámba került. No mit gondol, kedves kollega, mennyit kaptam értük darabonként? Ötszáz forintot kaptam darabjáért! De tudja, kollega, ingyen is szívesen megírtam és eljátszottam volna mind az ötöt.”

Pedig abban az időben egy hasonló munkáért egy közepes szövegíró vagy színész legalább két-hármezer forintot kapott. Szórakoztatva mutatta be játékos kísérleteit, s magyarázat közben ő is föllekesült. Fizikai törvényszerűségeket, bonyolult jelenségeket magyarázott magával ragadó egyszerűséggel. Arcán, a gyermekien naiv rácsodálkozással bölcsességét álcázta. Csakis olyan kísérleteket mutatott be, melyeket a nézők bármelyike otthon is utánózni tudott. A „fizika varázslójának” nevezték. Kiváló tanár volt, kitűnő előadó és kitűnő színész!

1959-től haláláig megjelenő műsorszám a 100 kérdés – 100 felelet nagy sikert aratott.

Egy közismert anekdota ismertségéről: Az Alföldön élő juhász ismerősehez ment látogatába egy alkalommal, de amikor odaért, a juhász kutya nem ugatott, mint ahogy elvárható lett volna. A professzor meg is jegyezte: „mit ér az olyan kutya, amelyik meg sem ugatja az idegent?” Erre a juhász: „A professzor urat persze, hogy nem ugatja meg, mert megismerte, hiszen minden este együtt nézzük a televíziót”.

Öveges, az ember

Magányosan, puritán egyszerűségben, szerzeteshez méltóan élt Budán. Legkedvesebb barátja mondta neki: „Ha nekem úgy kellene élnem, ahogy te élsz, akkor inkább felakasztanám magamat.”

Sokan megcsodálták azt is, hogy hajnali 4 órakor kelt. Így a reggeli szentmise után még maradt ideje az órákra való készülésre is.

Tanítványainak is azt mondta: „Bármikor nézzetek fel az ablakomra. Ha reggel négy órakor nem ég a villany, csöngessetek fel, kérjétek számon tőlem: »Professzor úr, vizet prédikál és bort iszik?«”

Öveges se a túlságosan hangos, se a túlságosan halk beszédet nem szerette. Az osztályban azonban sokszor előfordult, néha talán szándékosan is. Érthető, hogy idők folyamán a gyermekek figyelmeztetésére sztereotip kifejezései alakultak ki, ami a tanulók tetszését és néha kópéságát is még inkább kiváltotta.

Ha a felelet hangos volt, akkor Öveges ezt mondta: „*Halkabban ides fiam, halkabban, maga nem légvédelmi ágyú.*” Akkoriban éppen állandó légitámadások között tanítottak. Ha halk volt a felelet: „*Suttogjon, ides fiam; csak az állatok nem tudnak suttogni.*”

Órái után késő estig dolgozott. Csak két rend ruhája volt, és 6000 kötet hevert a polcain. És persze a rengeteg apró „kacat”: üvegcserép, elem, madártoll, konzervdoboz – az ő kísérleti eszközei.

Félénk ember volt. Soha nem veszekedett senkivel. Féltve tisztelt minden hatóságot és hatalmat, az égit és a földit egyaránt. Az anyagiak nem érdekelték. Kossuth-díjának felét a pákai cigányok megsegítésére fordította. Ők ezt „Édesapánk” megszólítással hálálták meg. Öveges csak tanítani akart. Minden más mellékes volt számára. Legfőbb célját így fogalmazta meg: „*A mi szerepünk a bányáslámpáé. Csak oda akarunk elegendő fénnel világítani, ahol szükség van rá.*”

Öveges nemcsak kiváló tanár, ismeretterjesztő volt, hanem nagyon jó ember is. Megőrzött valamit magában a „gyermeki tisztaságból”. Jó humorát mindvégig megőrizte. Íme egy kedves történet, melyet a professzor úr mesélt el. Az írás a Ludas Matyi emlékkönyvben jelent meg:

„*Fiatal tanár voltam... Falumban gyanakodva néztek rám, mert a vakációban még vasárnap is fürödni jártam a malom alá, és mindig könyv volt a hónom alatt. Ez idő tájt történt, hogy egy mezítlábas, ünneplő karton reklis asszony jött udvarunkba. Fején nagy kosár eladó piros alma. Az asszony a zalai hegyek között két óra járásra lévő faluból hozta a fején a súlyos terhet, föl-le ösvényeken. Két pengőre tartotta almáját. Ez még az elhozásért se sok. De nagy volt akkoriban a szegénység és kevés a pengő.*

Micsoda? Két pengő? Ennyit nem adok érte! De ha odaadja öt pengőért, megveszem – mondtam szigorúan. Riadtan nézett rám, de már nyújtottam is az öt pengőt. Eltette, és úgy ment el, mint egy alvající. Édesanyám kijött a konyhából, ahol mindent hallott:

Jaj! Mit gondolnak rólad a népek! Még mindig azon a félkegyelmű legényen mulatnak, aki a vásárban 40 fillérről egy pengőre »alkudta le« a mézeskalács-szív árát.”

Mindig segítette a nehéz sorban élő embertársait, kiállt az üldözöttek, elnyomottak mellett.

Munkásságának elismerését bizonyítja számos kitüntetés (Prométheusz-érem, SZOT-díj stb.), melyek közül legbüszkébb a Kossuth-díjra volt. 1948-ban paptanárként ő volt az első Kossuth-díjas – megosztva Sík Sándor költővel –, a kitüntetést Rákosi Mátyástól vette át.

Gyenesé Ferencné
igazgató

Az Öveges József Általános Iskola és Óvoda mai élete

Ünnepek, rendezvények

Az évről-évre ismétlődő ünnepek, rendezvények az iskolai hagyományok csomópontjai.

Az ünnepekben rejlő tudás mintákat kínál alapvető helyzetek megoldására, módot ad a hétköznapi életben háttérbe szoruló lelki szükségletek megélésére. A társakkal, nevelőkkel, szülőkkel közösen megtartott ünnepek erősítik az együttes célok megvalósítását. Az iskolában átélt ünnepek abban segítik a gyermekeket, hogy milyen szűkebb és tágabb közösséghez tartoznak, jobban el tudják helyezni magukat a világban.

A minden tanévben megtartott rendezvények a következők:

- Tanévnyitó ünnepély – amelyen szeretettel, ünnepélyes külsőségek között fogadják az első osztályosokat a diákönkormányzat tagjai. Ez alkalom után válnak a legkisebb tanulók iskolánk teljes jogú tagjaivá.

- Öveges József szülőházánál koszorúzás a professzor halálának évfordulóján – a megemlékezés koszorúját helyezik el az iskola diákjai, valamint a helyi önkormányzat vezetői.

- Történelmi eseményekhez tartozó rendezvényeink: megemlékezés az aradi vértanúkról, a márciusi ifjakról – ezen alkalmakra az iskola különböző osztályai készülnek ünnepi műsorral, vetélkedőt szerveznek társaiknak. Szép hagyományaink közé tartoznak a kegyeleti utcai futóversenyek.

- Minden esztendőben megemlékezünk a költészet napjáról – versmondó versennyel, a Föld napjáról – tisztasági és környezetvédelmi feladatok megoldásával. Gyakran szervezünk hulladékgyűjtést (papír, fém).

- A néphagyományokhoz, népszokásokhoz kapcsolódó rendezvényeink – a Mikulásvárás, a csillagfényes karácsonyi ünnepély, valamint a vidám farsangi karnevál, továbbá az ezen ünnepkörökhöz szervezett játszóházak, valamint a közös ajándékkészítés a szülőkkel.

- Az anyák napja a legmeghittebb ünnepünk egyike, amelyen a gyermekek szeretettel köszöntik édesanyjukat, nagymamájukat. Minden osztályfőnök különös figyelemmel, nagy körültekintéssel szervezi meg osztálya műsorát, gondoskodik a tanulók által készített ajándékról is.

- Izgalmas ünnepélyes pillanatok a művészeti csoportok félévi és év végi vizsgái. Ezen alkalomra a kézműves csoportok kiállítást szerveznek a legsikeresebb alkotásaikból. A néptánc, a társastánc, a színjátészó és a báb csoport színvonalas, érdekes műsorszámokkal kedveskedik a szülőknek, vendégeknek.

– A gyermeknapot a diákönkormányzat kérését figyelembe véve szervezzük, melynek sikeréhez mindig nagyban hozzájárulnak a szülők is.

– Az iskolai tanévet záró ünnepély a ballagás, amelyen búcsúzik a 8. osztály. Elismeréseket, kitüntetések vehetnek át a kiemelkedő teljesítményt nyújtó tanulók. Összegzésre kerülnek az elért eredmények, lezárul a tanév munkája.

Rendszeresen szerepelnek tanulóink az idősök napja alkalmából rendezett ünnepélyeken, a területi, megyei kulturális bemutatókon, az egyház ünnepein.

Az osztályfőnökök szervezésében osztálykirándulásokon, illetve iskolai szervezésű kirándulásokon ismerkednek tanulóink hazánk nevezetes tájaival, történelmi emlékeivel.

Hagyományos rendezvényeink mellett minden évben szervezünk valamilyen maradandó élményt adó programot, mely kapcsolódik a körzet, a térség vagy saját iskolánk éves programjához, illetve a lehetőségek kínálta pályázathoz.

Ilyen rendezvényünk volt a „Gyermelyi nap”, melynek sikerét a két évben is megnyert jelentős pénzösszeg bizonyítja (100 e Ft, 180 e Ft).

Nagy tetszést aratott tanulók, szülők körében a nyári időszakban szervezett helyi tábor, melynek változatos programjai között az értéktanteremtő munka mellett a kirándulás, fürdés, az izgalmas vetélkedők, érdekes előadások is szerepeltek.

*Szabó Józsefné
tanítónő*

Fejlesztő foglalkozás

Sokfélék vagyunk. Egyikünk könnyűszerrel, szinte észrevétlenül fedezi fel a világ titkait, másikunk segítségre szorul a megismerésben.

Iskolánkban lehetőség van a tanulásban nehezen haladók, az ún. sajátos nevelési igényű tanulók képességeit egyéni foglalkozások keretében is fejleszteni. Az integrált oktatás mellett szükséges a személyre szabott, program szerinti fejlesztés, mely során játékos, változatos, sikerélményt nyújtó tevékenységekkel járunk hozzá a gyermekek fizikai, pszichikai és szellemi fejlődéséhez. Ehhez külön e célra berendezett tanterem, s pályázati úton nyert, változatos eszköz-készlet áll a rendelkezésünkre.

A foglalkozásokat az intézmény saját szakemberei (gyógypedagógusai) vezetik.

*Peszleg Katalin
gyógypedagógus*

Ifjúságvédelem

Napjaink társadalmi problémái miatt az oktatási intézményekben egyre nagyobb szükség van az ifjúságvédelmi feladatokat ellátó személyekre.

Sajnos társadalmunkban – és ezzel együtt intézményünkben is – egyre több az elvált szülőkkel, szülők nélkül, ingerszegény környezetben, elhanyagoltan nevelkedő gyermek, illetve a munkanélküliséggel, lakás-, alkoholproblémákkal, egyéb szociális gondokkal küzdő családból származó gyermek.

Az érzékenyebb, lelkileg sérült, hátrányos körülmények között élő gyermekek veszélyeztetettségének felderítése, illetve a környezeti-nevelési ártalmak megelőzése, megszüntetése vagy enyhítése tartozik a feladataink közé, melyet a pedagógusokkal, a Családsegítő Szolgálat munkatársaival és az egészségügyi szervekkel közösen végzünk.

A veszélyeztetett gyermekek az intézmény valamennyi dolgozójának fokozott figyelmében, törődésében részesülnek, rendszeres családlátogatásokat végzünk a problémák kezelése érdekében. Az óvodás korú és alsó tagozatos gyermekek esetén a felszerelésben megnyilvánuló hiányosságok megoldásában is aktív szerepet vállalunk.

Az iskolában sok éven át – egészen nyugdíjba vonulásáig – Takács Lászlóné látta el az ifjúságvédelmi feladatokat. Tőle a stafétabotot Sohár Zsuzsa vette át. Az óvodában Rudas Lászlóné tölti be e tisztséget több mint három évtizede.

Sohár Zsuzsa
tanár – ifjúságvédelmi felelős

Az iskola könyvtára

Az iskolai könyvtár – 8-9000 kötettel, 180-200 db videokazettával – a törvényben meghatározott módon minden nap nyitva tart. Természetesen a gyermekek programjához igazodva a délutáni órákban lehet felkeresni. Nagyon kedvelt a tanulók körében, hiszen nem csak könyvet kölcsönözhetnek itt, hanem a tágas, kényelmes bútorokkal berendezett helyiségben videózhatnak, beszélgethetnek pártársaikkal, mint egy klubban, vagy együtt olvashatnak társaikkal kedvenc mesekönyveikből. Még számos más program helyszíne is a könyvtár.

A diákönkormányzat újságját itt szerkesztjük az olvasókör tagjaival együtt. A 2004/2005-ös tanévben újítottuk fel a Zsibongó nevet viselő diákújságot, melynek első számát nagy érdeklődéssel fogadták tanulóink. A következő években szeretnénk rendszeresen kiadni és olvasói javaslatok figyelembevételével bővíteni. Ehhez sikeres pályázaton elnyert eszközöket is felhasználhatunk.

Versmondó versennyel emlékezünk meg hagyományosan a költészet napjáról, melyre nagy számban jelentkeznek tanítványaink. A nagy átéléssel előadott költeményeket szívesen hallgatjuk és természetesen jutalmazzuk is.

Könyvtári foglalkozásokra várom a napközis tanulókat a tanév során, melyben fokozatosan ismerkednek meg a legfontosabb tudnivalókkal. A kicsiknek a legérdekesebb persze a meséskönyvek, verseskötetek szereplőivel való ismerkedés, játék, az olvasás örömének felfedezése. Nem idegen az új elsősök számára sem az iskolai könyvtár, hiszen minden évben felkeresik óvónénijükkel együtt, amikor alkalmunk nyílik megismerkedni egymással, illetve az őket nagyon érdeklő könyvekkel.

Könyvtárunk állománya felhasználható a délelőtti tanórák anyagának feldolgozásához is. Kollégáim ezt a lehetőséget jól hasznosítják munkájuk során.

Büszkén mondhatjuk, hogy iskolánk könyvtári állománya széleskörű ismeretek megszerzéséhez nyújt lehetőséget. Ezt a tudatos gyarapítással értük el az évek során, melynek anyagi feltételeit a sikeres pályázatok, illetve a fenntartó önkormányzat anyagi hozzájárulása biztosították.

A gyermekek nagy örömeire érdekes, esztétikus, érdeklődési körüknek megfelelő könyveket szereztünk be az évek során. Egymásnak ajánlják a nekik tetsző regényeket, meséket, így kézzől kézre járnak a legnépszerűbb olvasmányok. Ez nagy öröm a könyvtáros számára, hiszen ezzel is megvalósul a legfontosabb feladat, a gyerekek olvasóvá nevelése. Szívesen megvitatják a könyvtárban élményeiket, a nekik tetsző érdekes fordulatokat, melyek örömet szereztek az olvasás során. A diákújságban néhányan írtak már könyvajánlatot is, ezzel segítve társaikat a választásban.

A helyben használható dokumentumok nagy értéket képviselnek állományunkban, melyet pedagógusok, tanulók haszonnal forgatnak mindennapjaikban. A kézikönyveket gyakran kell böngészni, hiszen ezek feltételezik a sikeres felkészülést a kiselőadásokra, a leckék további kiegészítésére.

Nagy öröm számunkra, hogy a könyvtárat szívesen látogatják a tanulók. Elmondhatjuk, hogy az iskola minden tagja hasznosítani tudja könyvtári állományunkat. Köszönet mindazoknak, akik közreműködtek a könyvtári állomány gyarapításában.

Porédosné Zagya Andrea
tanító – iskolai könyvtáros

Diákönkormányzat a pákai Öveges iskolában

Iskolánk diákönkormányzatának minden itt tanuló diák tagja. A diákönkormányzat alapegységei az osztályközösségek, melyek tevékenységét az osztályfőnökök segítik. Saját közösségi életüket irányítják, a tervezéstől a megvalósításon át az értékelésig. Ezzel erősödik az osztályközösség, fejlődhet a tanulók felelősségtudata, szervezőkézsége stb. Tisztségviselőket, képviselőket választanak, akik képviselik az osztály érdekeit a diáktanács ülésein, melyet minden héten hétfőn fél 8-kor kezdünk. Itt véleményt nyilváníthatnak, javaslatot tehetnek tanulóink az osztályukat érintő valamennyi kérdésben. Az üléseken elhangzottakról tájékoztatják társaikat.

A diáktanács tehát a diákönkormányzat vezető testülete, melynek tagjai az osztályok által delegált osztálytitkárok és helyetteseik. Természetesen ezen a fórumon is megválasztjuk a tisztségviselőket. Célul tűztük ki a felelősi rendszer továbbfejlesztését, melyben szoros összefogásra van szükség az osztályok által azonos feladattal megbízott felelősök és a diáktanács tisztségviselői között. Ez az együttműködés biztosítja, hogy az osztályközösségek által javasolt programokat, versenyeket le tudjuk bonyolítani a tanulók aktív részvételével. A diákönkormányzat faliújságján, az évszakok sokrétű bemutatása mellett az aktuális információk, hírek, érdekességek is helyet kapnak. Ehhez a munkához sok segítséget igényelnek felelőseink felnőtől, gyerektől egyaránt, de ez is erősíti az együttműködést, a közösség alakulását.

A diáktanács összekötő kapocs a gyermeki közvélemény és az iskola vezetése között. Ezt a törekvést a mindenkori diákönkormányzatot segítő pedagógusnak is feladata segíteni. Kötelessége a felek elvárásait, véleményét közvetíteni, a megvalósítást segíteni.

A diáktanács egyik fontos feladata a „Tégy érte, tégy hozzá” közösségi gazdálkodó játék – azaz a BÓNUSZ-rendszer felügyelete. Ez a tevékenység felöleli az iskolai élet legfontosabb eseményeit. Az ünnepi műsorok bemutatása, az iskola díszbe öltöztetése az évszakoknak megfelelően, a sportesemények megszervezése, lebonyolítása, a farsangi multság megszervezése és még számos teendő tartozik ide. Tanulóink lelkesen vesznek részt ebben a játékban, hiszen jutalmul a legtöbb pontot gyűjtött osztály forintra válthatja nyereményét a tanév végén. Sok örömet, izgalmat, együttmunkálkodást jelent ez az egész közösség számára.

Az iskolai diákönkormányzat legszélesebb, legmagasabb fóruma az iskola-gyűlés, melyen az iskola minden tanulója részt vesz. Hagyományosan a hét első munkanapján, hétfőn, az első szünetben találkozunk, amikor elhangzanak a legfontosabb teendők, programok, melyeket a hétre terveztünk, illetve a

tanulókat érintő aktuális tudnivalók. Az elismeréseket, melyeket tanulóink az iskolai élet bármely területén végzett munkájukért kapnak, az iskolai közösség előtt is bemutatjuk, ezzel is ösztönözve tanulóinkat a minél eredményesebb tevékenykedésre. Az iskolagyűlés összehívásáért, levezetéséért a diáktanács titkára a felelős.

Az aktuális hírek, tudnivalók megszerzése érdekében minden évben részt vesz a diáktanács titkára a diákönkormányzati tisztségviselők továbbképzésén. Az itt elhangzottakról tájékoztatja a diáktanácsot, illetve az iskolagyűlésen is elmondja tapasztalatait.

Iskolánk életében fontos és elismert szervezet a diákönkormányzat, melyet pedagógustársaimmal maximálisan támogatunk.

Porédosné Zagya Andrea
diákönkormányzatot segítő pedagógus

Fejlesztések az utolsó hat évben

Iskolánk műszaki állapota megfelelő, de az állandó, folyamatos felújítás, bővítés nélkülözhetetlen. Az elmúlt hat évben az alábbi fejlesztéseket sikerült megvalósítani pályázati támogatással, minimális önerővel, illetve közös összefogással, társadalmi munkában:

- Öveges- emlékszobát alakítottunk ki az emeleti zsibongó kihasználatlan részén.

- Az emeleti zsibongót az erkély megszüntetésével megnagyobbítottuk.

- Az emeleti folyosó elhasználódott linóleum borítását tartós gránitlapokra cseréltük.

- A tantermekben kicseréltük a műanyag padlót, a sötétítőfüggönyöket.

- Külön dohányzóhelyiséget, számítástechnika-termet alakítottunk ki.

- A számítástechnika-teremben az egészségügyi előírásoknak megfelelő új bútorzat került, a gépparkot és kiszolgáló egységeit kialakítottuk, folyamatosan fejlesztettük, az oktatáshoz szükséges szoftvereket megvásároltuk.

- A alapítvány TELEHÁZ pályázaton nyert gépeit – számítógép, fénymásoló, nyomtató – az informatika órákon is használjuk.

- Konditermet rendeztünk be, melyet a nyitvatartási időben a falu lakói is használhatnak.

- Új könyvtárhelyiséget alakítottunk ki, melynek állományát több mint ezer könyvvel – ismeretterjesztő, lexikonok, szépirodalom – , közel 300 video-kazettával, számos folyóirattal, időszakos kiadvánnyal gyarapítottuk.

– A tantermek, az ebédlő bútorzatát felújítottuk: a tantermekben új tanulói padok, székek kerültek, továbbá a természettudományi teremben a víz- és elektromos csatlakozók felújítása, a biológiatesteremben a vizsgálófülkék felújítása megtörtént.

– A irodák bútorzatát és technikai eszközeit korszerűre cseréltük, bővítettük.

– Az intézmény frekventált helyiségeit riasztórendszerrel szereltettük fel.

– A sportudvar új kézilabdakupukkal, 4 új kosárpálánkkal, udvari ping-pong asztalokkal, udvari világítással bővült.

– Az udvari játékok skálája új, nemzetközi szabványnak megfelelő játékokkal egészült ki az iskolában és az óvodában.

– Az óvoda tetőszerkezetének javításával megszüntettük az épület beázását. Az épület külső vakolatát felújítottuk.

– Az óvodában a harmadik csoport megszűnésével felszabadult csoportszobában tornaszoba került kialakításra, melynek burkolatjavítása folyamatban van.

– A tanításhoz szükséges taneszközök tárá minden tantárgy esetében folyamatosan és nagymértékben bővítettük (szemléltető eszközök, térképek stb.). Hasonlóan jelentősen gyarapodott a sajátos nevelési igényű tanulók foglalkozásához szükséges eszközök, képességfejlesztő játékok tára.

– Minden tanterembe új táblát vásároltunk.

– Minden teremben és a folyosón faburkolattal tettük esztétikusabbá, tartósabbá a környezetet.

– Az intézmény technikai felszereltségét jelentős mértékben fejlesztettük: égetőkemence, korongozó a kézműves foglalkozásokhoz, új tv, videó, videokamera, írásvetítők, diavetítők, az iskola hangosítása stb.

– Hasonlóképpen fejlesztettük a technikai személyzet – konyhában dolgozók, takarítók, karbantartók – munkavégzéséhez, munkakörülményeinek javításához szükséges eszközök tárá (új takarító- és mosógépek, hűtők, szerszámok, fűnyíró stb.).

Sikeres pályázataink:

Tanév	Sikeres pályázatok száma	Elnyert összeg
1999/2000.	7	1.060.000,- Ft
2000/2001.	5	2.823.000,- Ft
2001/2002.	19	9.452.000,- Ft
2002/2003.	14	2.944.000,- Ft
2003/2004	9	1.642.000,- Ft
2004/2005	8	1.595.000,- Ft
Összesen		19.516.000,- Ft

Terveink

Iskolánk további fennmaradása érdekében minden tekintetben szeretnénk megfelelni a kor kihívásainak, a szülők, a fenntartók, a tanulók elvárásainak.

A térségben meghatározó szerepet vállalunk, hiszen a Lenti és Környéke Iskolaszövetség központja a mi iskolánk, továbbá a „Régió és kistérség a pedagógiai szolgáltatásban” projekt bázisintézménye vagyunk.

A fokozatosan csökkenő tanulólétszám nehéz helyzet elé állítja a fenntartót és az iskolavezetést is, de minden lehetőséget megragadva azon munkálkodunk, hogy Páka és környéke fiataljai helyben végezzék el általános iskolai tanulmányaikat. A sajátos nevelési igényű tanulók oktatásának-nevelésének felvállalásával elköteleztük magunkat a különleges bánásmódot, pedagógiai módszereket és szaktudást igénylő feladat ellátására. Gyógypedagógus, fejlesztő pedagógus, pszichológus végzettségű kollégák segítik e munkát.

Pedagógiai programunkban, helyi tantervünkben legfőbb alapelvként fogalmaztuk meg a demokratikus szellemben élő és cselekvő, a másságot elfogadó, a kor kihívásaihoz alkotó módon alkalmazkodni tudó személyiség kialakítását.

Feladataink maximális ellátása érdekében folyamatos a pedagógusok továbbtanulása, szakirányú továbbképzése. A személyi feltételek biztosításán túl szükséges a környezet minden igényt kielégítő kialakítása, folyamatos modernizálása.

Szeretnénk az iskola elhasználadott nyílászáróit új, korszerűre cserélni, a vízvezeték-rendszer felújítása is időszerű lenne. Sebbé, esztétikusabbá tehetnénk a környezetünket, ha a főbejárat előtti tér burkolatát felújíthatnánk, esetleg a teljes bejárat tér fölé zárt tetőszerkezetet építhetnénk. Mindehhez a jó szándék kevés, sok-sok pénzre van szükség, melyet csak önerőből lehetetlen megoldani, központi forrásra van szükség. Bizakodók vagyunk.

Gondolatok az „Öveges a gyermekekért” Alapítványról

Az alapítványt 1999-ben hozta létre tíz helyi vállalkozó. A közhasznú szervezet legfontosabb céljai az Öveges József Általános Iskolában és Óvodában folyó nevelő-, oktatómunka minőségének és eredményességének javítása, az Öveges hagyományok megteremtése, összefogás, együttműködés kialakítása a helyi intézmények, szervezetek, magánszemélyek között.

Az alapító okiratban megfogalmazott célok:

– Az óvodás és iskolás gyermekek ismeretszerzését segítő eszköztár fejlesztése, programok szervezése, támogatása.

– A diákmozgalom segítése. A szabadidő hasznos és kulturált eltöltéséhez a feltételek javítása.

– A hátrányos helyzetű gyermekek esélyegyenlőségének javítása.

– Öveges-díj létrehozása, évenkénti odaítélése.

– Gyermekek- és ifjúságvédelmi tevékenység támogatása.

– Öveges- emlékhely (Múzeum) kialakítása, fenntartásának támogatása.

Az alapítvány munkáját a tizenegy tagból álló kuratórium irányítja. Minden esztendőre meghatározzák a legkiemeltebb támogatási területeket az iskolavezetés és a tantestület kérését is figyelembe véve. A kitűzött tervek megvalósításához keresnek támogatókat, a helyi és megyei hírközlő lehetőségeket felhasználva.

Az alapítvány tevékenységi körét a gyakorlati tapasztalatok és a fokozatosan javuló pénzügyi feltételek birtokában folyamatosan fejleszteni tudta.

Az alapítvány legsikeresebben megvalósított feladatai:

– 1999-ben jelent meg az alapítvány támogatásával a Helytörténeti olvasókönyv, amely kiadvány feldolgozta az iskola történetét, ízelítőt adott a falu múltjából, valamint tartalmazza Öveges József fizikaprofesszor rövid életrajzát. Ezt a művet kapták a végzős diákok útravalóul, jelezvén a múlt ismeretének és tisztelésének fontosságát.

– A 2000-es év az Öveges-hagyományok megteremtésének, ápolásának esztendeje volt. Az iskola az alapítvány után szintén falunk híres szülöttének, Öveges József fizikaprofesszornak a nevét vette fel, amely nagyszabású az országos médiában is teret kapott rendezvénysorozat volt. Ezen alkalommal került átadásra, az alapítvány közreműködésével, az országban elsőként Öveges József személyes tárgyait, a legértékesebb kísérleteit bemutató emlékszoba.

Az alapítvány Öveges bronzplakettet adományozott azon nevezetes személyiségeknek, akik a névadó ünnepségsorozat támogatói, szervezői, közreműködői voltak.

A kuratórium létrehozta az Öveges-díjat, amelyet évenként a legkimagaslóbb teljesítményt nyújtó 8. osztályos tanuló vehet át a tanévzáró ünnepélyen.

A díj tartalma: Öveges József bronzplakett, oklevél, tízezer forint.

A végzős diákoknak adható kitüntetés a későbbi évek során az Öveges-elismerés fokozattal bővült.

– 2001-ben az általános iskola és óvoda tárgyi feltételeit javította az alapítvány. Bútorokat vásárolt a tanulók részére, továbbá hűtőszekrényt az iskola konyhájára.

Teleházavató

Az alapítvány a „legbőkezeűbb” támogató címet adományozta azon magán- és jogi személyeknek, akik a célok megvalósításának tevékeny közreműködői voltak.

Ezen elismerés erkölcsi értékű, évente ítéli oda a kuratórium.

Ebben az esztendőben alapította a kuratórium az év pedagógusa díjat, amely kiváló nevelő-, oktatómunkáért adható. Ezen elismerés erkölcsi értékű, Öveges bronzplakettet és oklevelet tartalmaz.

A díjat a diákönkormányzat, a szülői szervezet, a tantestület, az iskolavezetés javaslata alapján a kuratórium adományozza.

– 2002-ben valósította meg a civil szervezet a pályázaton nyert eszközöket is felhasználva a TELEHÁZAT. A technikai eszközök (számítógépek, nyomtatók stb.) az általános iskolában délelőtt az oktatás, délután a falu lakosságának szolgálatában áll. A személyi feltételekhez a költségeket a helyi önkormányzat biztosította.

– 2002-es esztendőben kezdődött el és 2003-ban fejeződött be az iskola és az óvoda játszóudvarának korszerűsítése. Az EU-szabványnak megfelelő, iparművész által tervezett, környezetbarát fajtékók jól szolgálják a kisgyermekek szabadidejének eltöltését.

– 2004-ben a számítástechnikai szaktanterem asztalokkal való ellátását, továbbá számítógépek beszerzését valósították meg. E tárgyak és eszközök

tették lehetővé az iskolában, a tantervben megfogalmazott követelményeknek megfelelő informatikaoktatást.

A megalakulás óta minden évben kiemelten fontos tevékenység a hátrányos helyzetű tanulók rendkívüli esetekben történő támogatása. Ez a támogatás az iskolavezetés, az osztályfőnök, az ifjúságvédelmi felelős írásban a kuratóriumhoz benyújtott kérése alapján adható meg.

Az alapítvány rendszeresen már több esztendeje járul hozzá a tehetséges tanulók tanulmányi versenyének nevezési költségeihez (70%-os támogatás).

Az alapítvány tevékenységét segítő személyek, szervezetek:

Az alapítvány működését, az alapítókkal együttműködve tizenegy tagból álló kuratórium irányítja. Munkájukat javadalmazás nélkül látják el.

A megalakulás óta állandó és sokoldalú kapcsolat alakult ki a települési önkormányzatokkal, a helyi vállalkozókkal, a római katolikus egyházzal. A térség vállalkozói, intézményei sokféle segítséget adtak. Az anyagi támogatás mellett, a jótékonyági rendezvények, akciók aktív közreműködői voltak.

Állandó és a legszélesebb mértékű kapcsolata az alapítványnak az iskola és az óvoda tantestületével van.

A civil szervezet önkéntes, fáradságos, sikerekben és néha kudarcokban bővelkedő munkájának élvezője a gyerekek. Értük tevékenykedni, áldozatot vállalni nemcsak jog, hanem kötelesség is.

*Szabó Józsefné
a kuratórium elnöke*

Kapcsolat Németországgal

A második világháború során 16-18 éves fiatalok leventeként kerültek a németországi Wesendorfba. Pákáról, Ortaházáról, Döme földéről 21 katonát vittek el. Sokan épségben vagy sérülten ugyan, de visszatértek, mások a légitámadások miatt német földön lelték halálukat.

A wesendorfi köztemetőben síremlék őrzi emléküket.

2006-ban lesz 15 éve, hogy a háború szörnyűségeit túlélő leventék kezdeményezték a németországi településsel a kapcsolatfelvételt, majd Németországból polgármesteri küldöttség érkezett Pákára. Felkeresték a még élő háborús veteránokat, s megalakult a Magyar-Német Baráti Társaság. Évenkénti rendszeres találkozások erősítik a mára már kialakult barátságokat.

A németországi Haupt- und Realschule Europaschule im Schulzentrum Wesendorf nevet viselő iskolával 12 évre visszatekintő a cserekapcsolat.

Koszorúzás a wesendorfi temetőben

Minden évben vendégül látják a családok egymás gyermekeit, hol Wesendorfbán, hol Pákán. A német iskola a polgármester és a németországi baráti kör hatékony támogatásával élménydús programokat szervez tanulóink számára, s jelentős mértékben támogatja a magyar gyermekek kiutazását.

A gyerekek részt vesznek a nyelvi órákon, megismerkednek a német szokásokkal, barátokra tesznek szert, nyelvtudásukat gyarapítják. Állandó program a temetőben a magyar leventék sírjának megkoszorúzása.

*Bicsákné Brenner Anikó
tanár*

Franciaországi kirándulás

Iskolánk három pedagógusa és 23 tanulója egy érdekes és tartalmas utazáson vett részt 2002 nyarán Franciaországban. Honnan is volt erre lehetőségünk? Községünk testvérfaluja – a németországi Wesendorf – baráti köre kapcsolatot tart fenn már hosszú évek óta a francia Normandiában lévő Sannerville, Cuverville és Démouville településekkel. A német, a francia és a magyar baráti kör a fiatalok részére közös programot szervezett, mely egy adott témáról, a vízről szólt. E programsorozat Franciaországban kezdődött, majd Németország, aztán Magyarország adott otthont a rendezvénynek.

Az utazás, szervezés költségeit pályázat útján nyert összeg biztosította. Tehát a program keretében utazhattak tanulóink Franciaországba. Nemcsak az iskolások vettek részt a kiránduláson, hanem a pákai Magyar-Német Baráti Kör tagjai és családjuk is. Minden résztvevő francia családoknál nyert elhelyezést, ami a kapcsolat erősítését, a barátkozást nagyban segítette. Az iskolások már az utazást megelőző tanévben komolyan készültek, hiszen dr. Kasza Klára fogorvos segítségével a francia nyelvvel ismerkedtek. A legfontosabb kifejezéseket, szituációkat gyakorolták, hogy meg tudják magukat értetni a vendéglátókkal.

Maga az utazás nagyon hosszú volt, de rendkívül érdekes, hiszen fél Európán át tartott. Mindenki nagyon jókedvű és felszabadult volt. A franciák gazdag programmal vártak minket. Minden nap reggeltől estig foglaltak voltunk, esténként pedig mindig másik faluban szórakoztunk, ami közös vacsorát, zenét, játékot jelentett (ismerkedési est Sannervillben, a magyar „gulyásparti” Demovillben).

A minket ért sok-sok élmény közül a legtanulságosabb a második világháborút idéző normandiai partraszállás színhelyének megtekintése volt. A kiállításon korabeli katonaruhákat, rádiós felszereléseket, fegyvereket, zászlókat, járműveket láthattunk, valamint egy 15 perces dokumentumfilmet, amely az előkészületeket és magát a partraszállást mutatta be eredeti felvételekkel.

A legemlékezetesebb a Mont-Saint-Michel-i apátság megtekintése volt. E nevezetesség érdekessége, hogy egy sziklaszigeten épült, s megközelíteni kétféle módon lehetett. Egyrészt egyetlen közúton, amely az egyszerűbb, másrészt pedig apály idején a tengeren keresztül kb. 2 óráig gyaloglással. A mi kedves vendéglátóink nekünk a gyaloglást választották, amely nem is lett volna baj napsütéses, szép időben. De az égiek nem voltak kegyesek hozzánk, és esett az eső, fújt a szél, hideg volt. Alul volt a tenger vize, felülről pedig jött az eső. Bizony emlékezetes utunk volt. Szinte csak mezítláb tudtunk menni, csurom vizesek lettünk. Csatunk úgy nézett ki, mint a szibériai foglyok, ahogy a hóiharban menetelnek. Mire elértük a szigetet, természetesen kisütött a nap, és gyönyörű kilátás tárult elénk. De a „menetelés” örök emlékünkhöz lesz Mont-Saint-Michel-ről.

A franciákra is jellemző, hogy nagy ínyencek. Igaz, a magyaroktól eltérően ők a tenger gyümölcseit kedvelik. Ezért nem meglepő, hogy elvittek minket egy osztrigatelepre, ahol végigkísérhettük az osztrigatenyésztés minden mozzanatát. Az utolsó lépés a kóstolás volt. A magyarok közül csak néhányan vállalkoztak arra, hogy a ládából kivett osztrigát megkóstolják. Francia barátainkat nem kellett ugyanerre nagyon biztatni.

Hazafelé útra ejtettük Párizst, a fények városát. Mivel sok időnk nem jutott a városnézésre, ezért autóbuszos kirándulást tettünk, ami páratlan élményt nyújtott.

Megnéztük a Notre-Dame-t, s felmentünk az Eiffel torony második emeletére. Mire ideértünk, már beesteledett, s megcsodálhattuk Párizs fényeit. Felejthetetlen volt.

Természetesen a fentebb leírtaknál jóval több esemény történt velünk az alatt a néhány nap alatt, amit ott töltöttünk. Egész életünkben emlékezni fogunk francia barátainkra, a szép napokra, a sok-sok érdekességre, élményre.

*Németh Andrásné
kísérő pedagógus*

A tanulmányi versenyeken, sport- és kulturális rendezvényeken elért eredmények, sikerek

A tehetség különös ajándék, mely a legváltozatosabb módon mutatkozik meg. Ahány tehetséges gyermek, annyiféle csoda. A velük való pedagógiai munka az együttműködés lehetősége, a siker forrása.

A tehetséggondozás egyik színtere a tanulmányi versenyeken, pályázatokon való tevékeny közreműködés, amelyet pedagógiai programunkban kiemelt feladatként foglalmaztunk meg. Valljuk, hogy mindenki tehetséges valamilyen és képes kiemelkedőt alkotni.

Az elért sikerek, eredmények felsorolása következik a teljességet mellőzve.

1999/2000.

Népdaléneklési verseny megyei forduló: Kurucz Enikő 7. o.

Mesemondó verseny megyei forduló: Tóth Petra 1. o., Gerencsér Eszter 3. o.,
Tóth Anett 4. o.

Nyelvünkben élünk körzeti nyelvtan verseny: Boczkó Nikolett 8. o. 15. helyezett.

Zrínyi Ilona matematika verseny: Bek Judit 7.o 15.,Róka Zsolt 8. o. 42.helyezett.

Varga Tamás matematika verseny, megyei forduló: Bek Judit 7. o. 7., Mentés Eszter 7. o. 23. helyezett.

Fejlesztő matematika megyei döntő: Bek Judit 7. o. 1.,Mentés Eszter 7. o. 4. helyezett.

Titok Országos Levelezős verseny:

Történelem: Körtvélyesi Eszter 5o. 8., Kurucz Enikő 7. o. 13. helyezett.

Matematika: Bek Judit 7. o. 4. helyezett.

Alma Mater országos levelezős verseny:

Biológia: Szabó Fruzsina 7. o. 6. helyezett,

Matematika: Bek Judit 7. o. 8. helyezett,
Magyar: Kurucz Enikő 7. o. 20. helyezett.

Eredményesen szerepeltek tanulóink a különböző rajzpályázatokon is.
Katasztrófa-elhárítási rajzpályázat: Tóth Anett 4. o. 3. helyezést;
RTV rajzpályázat: Bertalan Mónika 8. o. 2. helyezést ért el.

Részt vettünk a körzeti sportversenyeken, a pókaszepteki iskola rendezvény-sorozatán, a számítógépes logikai versenyen és a kulturális bemutatón, ahol az *aerobic tánc kategóriában* 1. helyezést értek el tanulóink.
Sikeres volt a *Gyermelyi Rt. által hirdetett sport- és gyermeknapi pályázatunk*, ahol az országos döntőben 4. helyezést és 150.000 Ft-ot nyert iskolánk csapata.

2000/2001

Hajdú Bihar Megyei TIT levelezős matematika verseny: Bekk Judit 8. o. 1. helyezett.
Vörösmarty szavalóverseny: Károly Roberta 3. helyezett.
Varga Tamás matematika verseny: Bekk Judit 10. helyezett.
Kaán Károly biológia verseny: Belső Anita 9. helyezés.
Közlekedési verseny (megyei): Tamása Eszter 2. o. 8. helyezett.

2001/2002

Hagyományápolás, hagyományteremtés: nemzeti értékeink megismerése érdekében több sikeres rendezvényünk volt az elmúlt tanévben. Ezek a programok pozitívan befolyásolták a tanulók, a közösségek fejlődését. Gondolok itt az Őveges-napok rendezvényeire, a szellemes és változatos karneváli fellépésekre, a karácsonyi és az anyák napi megható műsorokra.
Alma Mater Oktatási Központ levelezős versenye: Borosán Kristóf 2. o. 2. helyezett.
Körzeti magyar verseny: 6. o. csapata 1., 7. o. csapata 2. helyezett.
Környezetvédelmi verseny Lenti: Fehér Zsófia, Körtvélyesi Kornél, Molnár Gábor alkotta csapat 4. helyezett.
Levelezős matematika verseny Lenti: Domonkos Anett 2. helyezett.
Kaán Károly biológia verseny megyei forduló: Gerencsér Eszter 5. o. 14., Belső Anita 6. o. 14., Tóth Anett 6. o. 12. helyezett.

Gönczi-napok Lenti:

Magyar: Cselényi Attila 7. helyezett,
Történelem: Felső Alexandra 3. helyezett,
Német: Molnár Gábor 18. helyezett,
Informatika: Fábián Sándor 13. helyezett.

2002/2003

Alma Mater levelezős verseny:

Magyar nyelv: Borosán Kristóf 3. o. 13. helyezett,

Magyar irodalom: Nagy Péter 3. o. 9. helyezett,

Matematika: Borosán Kristóf 3. o. 13., Becze Bianka 4. o. 20. helyezett.

RÉBUSZ – országos feladatmegoldó verseny:

Komplex kategória: Czigány Tamás 2. o. 3., Kovács Kitti 2. o. 3., Horváth Kinga 2. o. 4., Rudas Marcell 2. o. 4., Szőke László 2. o. 4., Tóth Kristóf 2. o. 4., Domonkos Nóra 2. o. 5. helyezett.

Magyar irodalom: Tamása Eszter 4. o. 16.,

Történelem: Czigány Zoltán 6. o. 39., Nagy Gábor 6. o. 39., Szőke Alexandra 6. o. 39. helyezett.

Német – literátum verseny: Bek Alexandra 5. o. arany oklevél, Károly Kristóf 5. o. ezüst oklevél, Köppel Szilárd 5. o. ezüst oklevél, Tompos Dávid 5. o. ezüst oklevél, Bocskor Bianka 7. o. arany oklevél, Szekér Bernadett 7. o. arany oklevél, Tóth Anett 7. o. arany oklevél, Balla Eszter 7. o. ezüst oklevél, Károly Roberta 7. o. ezüst oklevél,

Országos döntő: Tamása Tódor 7. o. 25. helyezett.

Arany János napok- Lenti- német nyelvi verseny: Bek Alexandra 5. o. 9., Köppel Szilárd 5. o. 7., Tompos Dávid 5. o. 2. helyezett.

Földrajz tanulmányi verseny - Rédics: Körtvélyesi Eszter 7. o. 1. helyezett.

Kaán Károly természetismereti verseny megyei forduló: Domonkos Anett 5. o. 9. helyezett.

Matematika versenyek:

Zrínyi Ilona matematika verseny: Domonkos Anett 5. o. 43., Belső Anita 7. o. 47., Tamása Tódor 7. o. 50. helyezett.

Kenguru nemzetközi matematika verseny: Domonkos Anett 5. o. 411. helyezett.

Fejtörő – megyei levelezős verseny: Domonkos Anett 5. o. 4. helyezett.

Sporteredmények, sportrendezvények:

Városi Diákolimpia – területi teremlabdarúgás: IV. korcsoport 1.

Duatlon verseny – országos döntő Kunmadaras: Cseresznyés Dalma és Hencz Tamás 2. o.

Röplabda megyei döntő: III. korcsoport leány 2. helyezés

Rajzpályázatok:

Sulinet programiroda rajzpályázata: Mátész Gréta 5. o. díszoklevél-
„Kerkai regélő”: Benke Richárd 4. o. 1., Mátész Ádám 5. o. 1. helyezett.
Gyermekalkotások X. zalai kiállítása: Nagy Gábor 6. o. elismerő oklevél, Bocskor Bianka 7. o. elismerő oklevél

2003/2004

Országos Német Nyelvi Verseny: Tamása Tódor 8. o. 39., Balla Eszter 8. o. 43. hely.
Német – literátum verseny: Németh Balázs 4. o. arany oklevél, Cseresznyés Márk 5. o. arany oklevél.
Fejtörő Levelezős Matematikaverseny: Domonkos Anett 6. o. I. helyezett.
Röplabda megyei döntő: III. korcsoport leány 1. helyezés.

2004/2005

Jonatán könyvmoly verseny: 2. o. 3 mesteri fokozat, 3. o. 1 kiváló mesteri fokozat, 6 mesteri fokozat, 4. o. 3 tanulómesteri fokozat.
Literátum német nyelvi verseny: Németh Balázs 5. o. arany oklevél, Cseresznyés Márk 6. o. arany oklevél, Tóth Péter 6. o. arany oklevél, Domonkos Anett 7. o. 11. helyezett, Gerencsér Eszter 8. o. arany oklevél, Szőke Alexandra 8. o. arany oklevél.
Fejtörő megyei matematika: Domonkos Anett 7. o. 15. helyezett.

SAM-FÜLES:

Biológia: Felső Benjamin 7. o. elismerő oklevél, Domonkos Anett 7. o. elismerő oklevél
Földrajz: Bek Alexandra 7. o. elismerő oklevél
Lenti Arany János Iskola – német nyelv: Szőke Alexandra 8. o. 2. helyezett.
Vörösmarty – műfordító verseny: Németh Balázs 5. o. 2., Csapatban 5-6. o. 5. helyezés, 7-8. o. 2. helyezés.
Magyei közlekedésnevelési verseny: Landi Gabriella 3. o. 8. helyezett.
Titok országos német nyelvi: Szőke Alexandra 8. o. 10. helyezett.

Sporteredmények, sportrendezvények:

III. korcsoportos lány röplabda diákolimpia: megyei 1. helyezés, területi 3. helyezés.
II. korcsoportos fiú labdarugó diákolimpia: városi 3. helyezés.
Bozsik-program: 17 iskolás és 6 óvodás gyermek kapcsolódott be a játékos sportversenyekbe.

Diákok írták

Az iskolánk (Szabó Fruzsina 6. o.)

Az iskolánk egy remek hely,
Melyet egy fizikus neve rejt.
A nagy barna épület,
A második otthonunk.
Ahol betűkkel, számokkal harcolunk.
Olykor a szám győz, néha mi.
De a kudarc kedvünket nem szegi.
Van itt ének, tánc és báb óra.
45 perc komoly munka.
Feleléskor lapulunk,
Óra alatt tanulunk.
De ha megszólal a csengő újra,
Kezdődhet a 15 perc móka.
Ha egyszer megnövök, s felnőtt leszek
Volt Öveges diák,
Híres professzor leszek.

Az én falum (Szőke Alexandra 5. o.)

Itt élek ezen a csodás vidéken,
Nagyon is tetszik ez a falu nékem.
Közepében egy templom is álldogál,
Nem messze attól egy patak csordogál.

Ha kirándulást tervezek,
Csakis az Ósbükkösbe megyek.
Látok ott nyuszt, őzet és gyönyörű fákat,
S ha talállok, felszedem a gombákat.

Iskolánk névadója Öveges József,
Hisz itt született persze, hogy ő lett.
Fizikai kísérleteket végzett,
Világhírű talán így lett.

Kisvonat pöffög a kertek alatt,
Csodálkozva nézem merre halad.
Ennyi fért bele a versembe mára,
Hogy bemutattam, milyen a falum, Páka..

Az én falum (Tompos Dávid 4. o.)

Kicsi falum közepén,
Dombok alatt élek én.
Amerre csak ellátok,
Erdőt hegyet találok.

Tavasszal, ha süt a nap,
Dalolnak a madarak.
A nagy nyári melegbe,
Fecske száll az eresze.

Októberben szüretelnek,
A jó borok ízletesek.
Télen aztán hull a hó,
Domboldalon szánkózni jó.

Zala megye legszebb tája,
Páka község szomszédsága.
Utazz erre kisvonattal,
Megkínálunk minden jóval.

Szép itt mindig, nemcsak nyáron.
Nézd meg te is minden áron.
Nekem kedves és jó itt élni,
Nem szeretnék máshol lakni.

Az én falum (Horváth Péter 4. o.)

Az én falum Páka,
Nincs schol párja.
Elég nagy az nem vitás,
Sok lakosa van ma már.

Sok utcája van neki,
Szép házakkal van teli.
Elválasztja egy patak,
Válickának hívják azt.

Erdők, mezők körbeveszik,
Közepébe templom fekszik.
Van játszótér, sportpálya,
A gyerekek számára.

A mozi csak nyáron üzemel,
Mert télen a fűtés szünetel.
Gyerekek öröme,
Cirkusz jön, szerencsére.

Falunknak van kis vonatja,
Sok turista utazik rajta.
Kisvonatnak Ábel a neve,
Kerettyéig is elmehetsz vele.

Van iskola, óvoda,
Sok-sok gyerek jár oda.
Szeretem én ezt a falut,
A szívem minden honnan visszahúz.

Az én falum (Köppel Szilárd 4. o.)

Az én falum a dimbes-dombos Páka,
Szeretettel gondolok rája.
A falu közepén egy patak fut,
Gyorsan csobog a vize.
Hej, de mennyit horgásztam én benne.

Templom, Öveges ház, iskola,
Megtalálható ebben a faluban.
Szőlőhegy, erdőség, virágzó szép rétek,
Egyetlen falu sem szebb, mint ahol én élek.
Igaz, én nem innen származom,
De bárhol járok, mindig visszavágyom.

Az én falum (Mátesz Ádám 4. o.)

Az én falum neve Kányavár. Itt lakom a családommal. Ez a falu Zala megyében van. Körös-körül erdők vannak. Valamikor a falu eredeti neve Kányafölde volt. Később épült egy vár a Válicka patak és az erdő közé, és az írás szerint erről a várról kapta a falu a nevét. De a régi öreg emberek szerint élt egy Kánya Mihály nevű uraság, és ő volt a falu névadója. A várhoz több legenda kapcsolódik. A törökök idejében rézcsövön folyt le a bor a szőlőhegyről a pincébe. A pince, bár nem találták meg, ma is áll és tele van borral. Meg szebbnél szebb kincsekkel. Ma már a falut körülbelül hétszáz ember lakja. Legtöbb az idős ember és sajnos nagyon kevés a gyerek.

Én nagyon szeretek itt lakni, mert mi ismerjük a fákat és a gombákat, különböző gyógynövényeket. Nagyon sok védett állat és növény van az erdőben, pl. őszi kikerics, tavaszi tözike, ciklámen, kockás liliom.

Nagyon sokat szoktunk kirándulni.

Ezért szeretem a falut.

Az én falum (Körtvélyesi Eszter 7. o.)

(leírás)

Páka Zala megye délnyugati részén fekszik. Délről lankás hegyoldalak határolják. A napsütötte hegyhátakon szőlőtermelés folyik.

Lakossága 1500 fő. A falu híres szülötte Öveges József fizikus piarista tanár, akinek édesapja a faluban tanított. Szülőházát emléktábla jelzi. Iskolánk nemrég vette fel Öveges József nevét, és egyben helyt ad a hagyatékaiból megnyitott kiállításnak is.

Páka jelentősebb turisztikai látnivalója a műemlék jellegű római katolikus templom. Szent Péter és Pál apostol tiszteletére szentelték, ezért tartanak Péter-Pálkor búcsút a faluban. A templom mögött Szentháromság szobor áll. Egy út menti kis fülkében Magdolna kőszobrot találunk. A templomtól a Válicka felé haladva Szent Flórián szobrát tekinthetjük meg. Az út túloldalán az I. és II. világháború hőseinek emlékműve áll. Szomszédságában a Wesendorf-parkban öreg gesztenyefák alatt pihenhetünk meg. A falut a Válicka patak szeli ketté. Vele párhuzamosan halad az erdei kisvasút, mellyel megközelíthető a kistolmácsi szabad strand. Fiatal nyírfák alatt rejtőzik a millennium tiszteletére avatott emlékpark. A szórakozásunkat vendéglátó és kereskedelmi egységek teszik teljessé. A kékkel jelzett túra útvonalak remek kirándulásokat tesznek lehetővé. Ezeken haladva eljuthatunk a nemrég felújított háromszenteki kápolnáig, vagy a vétyemi Ösbükkösig.

A falu végén tábla jelzi, hogy visszavárják a vendéget.

Akikre büszkék vagyunk

Iskolánk tantestületének döntése alapján az „Öveges a gyermekekért” Alapítvány által létrehozott Öveges-díjjal jutalmazza azokat a 8. osztályt befejező tanulókat, akik nyolc éven át kitűnő tanulmányi eredményt értek el. Öveges-díjat kaphatnak azok a végzős diákok is, akik a közösségi munkában kiemelkedő teljesítményt nyújtottak, magatartásukkal, szorgalmukkal társaiknak példát mutattak.

Öveges-díj elismerésben részesült tanulók:

Németh Andrea 2000.

Szabó Fruzsina 2001.

Bekk Judit 2001.

Németh Nóra 2002.

Körtvélyesi Eszter 2003.

Balla Eszter 2004.

Tamása Viktor Tódor 2004.

Szőke Alexandra 2005.

Öveges-díjban részesíti az Alapítvány a tantestület, a szülői szervezet és az iskolavezetés döntése alapján a kiváló oktató-nevelő munkát végző pedagógust. E pedagógus díjat évente egy nevelő kaphatja, mely erkölcsi értékű, Öveges bronzplakettet és oklevelet tartalmaz.

Öveges-díjat kapott pedagógusok:

Gyenese Ferencné 2000.

Németh Andrásné 2001.

Szabó Józsefné 2002.

Károly Róbertné 2003.

Balláné Rudas Olga 2004.

Horváth József 2005.

Állami kitüntetésben, elismerésben részesült dolgozóink:

Takács Lászlóné tanítónő Arany Katedra Emlékplakett 2001.

Magyar Köztársaság Érdemrend Középkeresztje Ezüst fokozata 2001.

Eötvös József-emlékérem 2001.

Pedagógus Szolgálati Emlékérem 2001.

Varga Ernőné iskolatitkár főmunkatársi cím 2001.

Magyar Köztársaság Bronz Érdemkereszt 2004.

Kaszásné Simon Márta tanár főtanácsosi cím 2001.
Németh Andrásné tanár tanácsosi cím 2001.
Rudas Miklósné óvónő tanácsosi cím 2001.
Szabó Józsefné tanítónő tanácsosi cím 2001.
Karácsony Sándor-díj 2003.
Horváth József tanító Pedagógus Szolgálati Emlékérem 2005.

Egy kitüntetett pedagógus visszaemlékezése a tizenöt éves napközis munkára

1975-ben kerültem a körzetesítés folytán a pákai iskolába. Előtte nyolc évig a kányavári 1-4. összevont, osztatlan tagiskolában dolgoztam.

Szerettem tanítani, de mindig a nevelés érdekelt jobban. Erre a napköziben közvetlenebbül volt lehetőség. Ezért nagyon örültem, amikor az 1975/76-os tanévet az 1-3. összevonású pákai napközis csoportban kezdhettem. A csoportlégkör kialakítását, formálását az egyik legfontosabb feladatommak tartottam. Közösen örültünk az első piros pontoknak, a kapott ötösöknek, az új cipőnek, új kabátnak - hiszen tanulóim minden apró kis titkukba beavattak. De közösen szomorkodtunk egy kevésbé sikerült tanulói teljesítmény után is.

Mindig nyitottan fogadtam napköziseim kívánságait, ötleteit. Ez a gyermekek kezdeményezései iránti fogékonyság volt az egyik legfontosabb tényezője a napköziseimnek - és ezért nekem is - örömet adó csoportéletnek. Minden nap úgy léptem be a csoportba, hogy „vittem” valamit, egy érdekes könyvet, magánokazettára előzetesen felvett napközis meséket, megtanulandó új játékokat, bábfigurákat, kőfestést ...stb. Ezek megvalósításához máris hozzá lehetett látni. Így a gyerekek megszokták, hogy a napközis nevelőjükkal közös csoportéletben mindig történt valami figyelemre méltó.

Természetesen az évek során minden csoportnak sokirányú foglalkozásra volt szüksége. Többféle tevékenységet kellett kezdeményeznem, köztük azonban megkülönböztetett figyelmet fordítottam a számomra fontos területekre, így a népi hagyományok megismertetésére, ápolására, népi játékokra, dramatizálásokra, sportjátékokra. Így éreztem sajátomnak a gyermekekkel közös csoportéletet, így tudtam a napköziseimnek is sajátosabb, rám jellemzőt is adni.

Szívesen emlékszem vissza a hangulatos kulturális csoportközi szabadfoglalkozásokra is. Kerestem az alkalmat, hogy a gyerekekkel közösen dönthessünk dolgokban.

A napi közös beszélgetések, az egymás keresztnevének szólítása, a csoportok ügyeiben való közös döntések megérezteték a tanulókkal a napközis csoport bensőséges légkörét.

Nagyon fontosak voltak a kötetlen, de többféle örömet nyújtó séták, kirándulások. A sétákon, kirándulásokon talált érdekes formájú termések, levelek, ágak, szép madártollak és a belőlük készült tárgyak, játékok a csoportok féltve őrzött kincseivé váltak.

Szinte valamennyi napközis csoportomban kialakultak csoportszokások, hagyományok. Közös ünnepeltük meg a születésnapokat, névnapokat, köszöntötték egymást a gyerekek apró saját készítésű ajándékokkal.

Minden esztendőben lázasan készültünk a karácsonyra, hiszen egy időben hagyományként mindig a napközis tanulók „ajándékozták meg” társaikat a műsorral. Ahogy az évek során az egyes csoportok belső kohéziója nőtt, úgy adtam nekik mindig nagyobb önállóságot.

Az egyre erősödő csoportösszetartásban annak a jelét láttam, hogy a csoportom elfogadta a csoportélet alapjait képező szabályok többségét. Kezdeményeztem, hogy készítsük el a csoport törvényeit, amelyeket mindannyiunknak be kell tartani ahhoz, hogy jól érezzük magunkat együtt. Érdekes volt, hogy az általam addig nem képviselt új szabályok kerültek be a csoporttörvények közé, másokat pedig kihagytak. A kihagyott és beépített szabályok jelezték számomra, hogy hol állt a csoportom szabálytudata, és milyen területekre terjedt ki. Az így nyert tapasztalataim szabták meg a következő nevelési teendőimet. Különösen fontosnak tartottam a napközis heti értékelések körültekintő, tervszerű előkészítését, megszervezését. Funkciója kettős volt: egyrészt a gyermeki demokratizmus „mini-fórumai”, amelyek segítették napköziseim önértékelésének fejlődését, másrészt rendszeresen visszatérő alkalmak voltak arra, hogy szabadidejük programjainak tervezésébe bekapcsolhassam őket.

A napközi otthonnak mindig is feladata volt, hogy megtanítsuk a gyermekeket a tanulás helyes módszereire, az egyes tantárgyak sajátos tanulási technikájára. Ha számomra nehezebb feladatnak is bizonyult, de igyekeztem a napközis tanórákat a képességek szerinti csoportok létrehozásával megszervezni. Így sikerült valamennyi „tanulási” csoport számára minden nap valamilyen plusz segítséget nyújtani.

Mivel tanulóim a családi, iskolai és tágabb társadalmi környezet erőterében éltek, nagy szükség volt a különböző hatások összehangolására.

A fokozatosan nehezedő társadalmi hatások következtében egyre nagyobb feladat volt a tanulói viselkedésformák helyes alakítása, a jellemnevelés.

Napközis munkám utolsó éveiben, 1999-2005-ig, felismerve e terület fontosságát, igyekeztem energiámat erre a területre is összpontosítani.

Visszatekintve a pályámra őszinte szívvel elmondhatom, hogy a mindenkori iskolavezetéstől, kollégáimtól, a szülőktől minden segítséget megkaptam. Mindezekért e helyen szeretnék őszinte köszönetet mondani.

Kollégáimnak pedig további útravalóként üzenem, hogy nincs szebb dolog, mint a jövő zálogát biztosító, sokoldalú, kiművelt emberfőként kitartóan dolgozni, tevékenykedni.

*Horváth József
nyugdíjas tanító*

Erdei iskola

„Szépségesen szövevényes bolygónk teli van talányokkal, melyek megoldást kívánnak. A természetbúvárt nem fenyegeti a modern idők betegsége, az unalom. Induljunk hát: köszöntsük a természetet gyönyörködve, s kíváncsian, és élvezzük, amit ad nekünk!” (Gerald Durrell)

Iskolánkban két alkalommal is sikerült pályázati pénzből és szülői hozzájárulásból megszervezni a 3. osztályosoknak az erdei iskolát.

Az erdei iskola olyan tanulószervezési mód, amely lehetőséget teremt a környezet, a valóság közvetlen megismerésére és arra, hogy olyan élményekben legyen a gyerekeknek részük, amelyek kedvezően befolyásolják, esetleg meghatározzák környezetükhöz, a természethez fűződő viszonyukat.

2004. május 3-7-ig Balatonberénybe vihettem az osztályomat erdei iskolába. A megvalósított programok számtalan lehetőséget nyújtottak a felfedezésen, közvetlen megtapasztaláson alapuló ismeretszerzés képességének fejlesztésére, a természettisztelő gondolkodás és cselekvési kultúra alakítására, fejlesztésére, a környezet aktív megismerésére, információszerzésre a valóságos környezet által.

Az első nap délutánján Keszthelyre utaztunk. Megtekintettük a Balaton Múzeum gazdag, nagyon élethűen elrendezett kiállítási anyagát. Lesétáltunk a hajókikötőhöz, majd a Csobáncs nevű sétahajóra szálltunk, s a fedélzetéről gyönyörködtünk a szépséges Balaton-parti panorámában.

A Kis-Balaton legjellegzetesebb növény- és állatvilágát egy biológus túravezető segítségével ismertük meg. Másnap már önállóan is beazonosítottuk a Balaton fölött röpködő kuszvágó cséret, dankasirályt, kormoránt, fattyú szerkőt és a cserregő nádi poszátát.

Erdei iskola a Balatonnál

Túrávezetőnk a Duna-Dráva Nemzeti Park területén található Gyótapusztán a lápos erdőrészeket mutatta meg, ahol tükörként csillogó vízfelületeket láttunk. Barangolásunkat a vörös hasú unkák folyamatos pirregése kísérte.

Vezetőnkől többször hallottuk közös sétáink során: „Az erdőben mi csak vendégek vagyunk, az állatok és a növények vannak otthon. Mindig erre kell gondolnunk, s ennek megfelelően kell viselkednünk.”

A balatonszentgyörgyi Csillagvárhoz gyalog tettük meg a 8 km-es utat. Visszafelé jövet megeredt ugyan az eső, de szerencsénkre éppen elértük a Lábasházat, melyben a régi parasztházak eredeti berendezési tárgyait csodálhattuk meg. Estefelé az egyik legszebb természeti jelenséget is láthattuk. A szivárvány lenyűgöző látványt nyújtott, ahogy átívelt a Balaton felett.

Ellátogattunk a Kányavári-szigetre is. Esténként részleteket olvastunk Fekete István: Tüskevár című regényéből.

Az utolsó nap délelőttjén felidéztük, lerajzoltuk és leírtuk élményeinket.

Hazafelé a sármelléki repülőteret is meglátogattuk.

Az együtt töltött napok során sokat fejlődtek tanítványaim az önkiszolgálásban, önellátásban és önellenőrzésben. Aktívan együttműködtek a kiscsoportokban elvégzett feladatok megoldása során és a szabadidős tevékenységek tartalmas megválasztásában is.

Valamennyien nagyon élvezték az együtt töltött napokat!

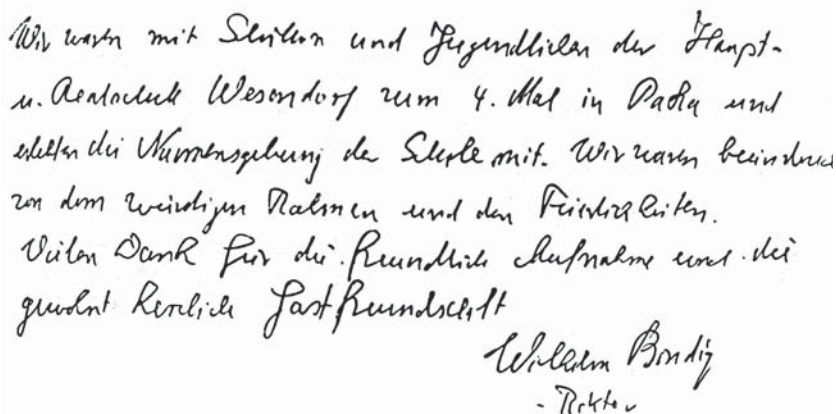
*Károly Róbertné
tanítónő*

Öveges-emlékszoba

Iskolánkban 2000. március 15-én hosszú előkészületek, alapos kutatómunka után emlékezetes névadó ünnepséget szerveztünk. Az addig Pákai Általános Iskola új neve Öveges József Általános Iskola és Óvoda. A rendezvény díszvendége volt több más, neves személyiség mellett az Öveges-leszármazott Göncz Árpádné (sz.: Göntér Zsuzsanna), a professzor testvéreinek gyermekei Öveges Ede és Tóth Tiborné (Sz.: Öveges Ilona). A néptanító tiszteletére – az emeleti zsibongó kihasználatlan részét leválasztva – az országban egyedülálló emlékszobát rendeztünk be bútoraiból, személyes tárgyaiból, kísérleti eszközzeiből. A berendezési tárgyak beszerzésében segítséget kaptunk a családtagok mellett a budapesti piarista gimnáziumtól és Kúti László, Zsoldos Tamásné pedagógusoktól. A múzeumot dr. Vándor László, a Zala Megyei Múzeumok Igazgatója nyitotta meg.

Az eltelt 5 évben rengeteg látogatót fogadtunk. Voltak itt régi tanítványok, a professzor tisztelői, az Öveges család leszármazottjai, de sokan jöttek el iskolai kirándulás keretében is egy kis rendhagyó fizikaórára. Az idelátogatók előadás keretében ismerhetnek meg sok-sok érdekes epizódot Öveges professzorról, majd Öveges-kísérleteket mutatunk be, melyet természetesen a vállalkozó szelleműek ki is próbálhatnak.

Hogy mennyire népszerű ez a kis emlékszoba, álljon itt igazolásul a látogatók emlékkönyvbe írt gondolata közül néhány:

Wir waren mit Eltern und Jugendlichen der Haupt-
u. Realschule Wesendorf zum 4. Mal in Páka und
erlebten die Museumsführung der Schule mit. Wir waren besonders
von dem weitläufigen Rahmen und den Feinheiten
Vielen Dank für die freundliche Aufnahme und die
gute reiche Gastfreundschaft
Wilhelm Bndig
- Rektor -

A vendégek között német látogatók is voltak

Nagyon örülünk, hogy itt lehetünk! Gyengébbek a kisliták! Nagyon
örülök!!!

a2 RTL Klub stb/jn

205.04.06

2005. v. 8.

[illegible]

Harjoon koolinõmme ja meiklõmme
ja õmme, kooli ja sportimise
meik ja meik.

Ki löm öörin söt räimome
 luv, la'thettem öäp. profenar
 nr hup a to'het.

Pa'na, 2000. 04. 28. *Stava'z p'unt*

Hálás vagyok a pápai iskolának, hogy mellettem megőrizte
 Ország jóslat emlékeit, a professor szolgálatait, a
 fegyverekkel és kitérők emlékeivel felelevenedez az alkalmi
 kor, a professor és selem.

UFO

Vizeli Érika

Papp Adám

Nagy Erika

Labát József

Belkán-Barkana

"Örökös"

Vincentz Márton

Magyarok

2014/01/23

Magyarok

Köszönjük a pápai iskolának, hogy ezt
 az érdekes és értékes kiállítását
 lebonyolította, melletten örökre a kiváló
 professor emlékeit.

2004. 06. 08.

Testnevelés Tagozatok Alk. Iskola
 IV/ Bp, Veszprém otthon u.

Jókorok híre

Tóth Emma G.b

ANITA
 Kiki

✓✓✓✓✓✓✓✓

✓✓✓✓✓✓✓✓ G.B.

Bp 2004. 06. 08.

Kukta (Dm G.b

Cserkény László G.B

Tóth Márton

Norbert G.B

Kérem látogatásommal tisztelőmre írta bocsát,
amely napfényben emlékező csill.

Emléket méltóképpen őrizt ill, a Tárca
is és lobban.

Köszönet este

Tóka 2001. ápr 24

Gábor György
Tudomány György György
Gábor György
Gábor György
Tudomány György

Ahol így őgik nagy, elöleink emléket, ott mintaszerű lehet
az utolsó nevelés is.

2003. 10. 10.

Gábor György

ÖVEGET TANÁR ÚRNÁK JEGEZTEM 1972-BEN A EUDAPENTI
PEDAGÓGIAI FŐISKOLÁN. NAGY HÁLÁVAL TARTOZOM TA-
NÁR ÚRNÁK, NEKI KÖLÖNHETEM MINDAZT, AMIT A FIZIKA
UNTATÁSBAN NYÚJTANI TUDTAM HO, ÉVEN KERENDTÜL A
TANULÓKNAK. GRATULÁLOK A KIÁLLITÁSOK ÉS IGÉREN
GYARAPITANI FOGOM A FÖVÖBEN ANNAK ANYAGÁT. 1971-
BEN JEGEZDKEZTEM A "HEKI" KUTYA ELKEZTÉVÉBEN.

KÖÖÖNÖM A LÁTOGATÁS LEHETŐSÉGET:

PÁKA, 2000. JÚLIUS 6.

BELEZNAI ANDOR

Sole brodiklodo, kiceta tekinteti
palkai qesumi hallgatoit ma
neep Costa Ricanol. Kivakom
neluk, ok is eljuttamak adq

2003. july 30

Mulu Kopebi

Onia'i meginteketok's met sokumura, kopy
kikotsepiuk met megtekintei Öveges profestornol
adq kiullitert es a meggoni megparitoket ok
kisekedet.

További sikeres munkát kívánunk az ifjúsg
tudományos munkásságára.

2005. 07. 17.

Ud. - P. P.
M. F. K. K. K.
Szigeti G. G.
K. K. K.

Iskolánk a nyomtatott médiában

1999. 08. 28.	Szaktantermi rendszerben	Zalai Hírlap
1999. 08. 30.	A pákai ügyes kezek	Zalai Hírlap
1999. 09. 30.	Négyszögletes kapcsoló	Zalai Hírlap
1999. 12. 21.	Névadóra készülnek	Zalai Hírlap
2000. 01. 06.	Pákai iskolakronika	Zalai Hírlap
2000. 01. 13.	Megjelent a Zsibongó	Zalai Hírlap
2000. 02.	Mérlegkészítés	Lenti és Vidéke
2000. 03. 08.	Öveges professzor szülőfalujában	Zalai Napló
2000. 03. 14.	Emlékszoba a fizikusnak	Zalai Hírlap
2000. 03. 16.	Iskolanévadás, zászlóátadás	Zalai Hírlap
2000. 03. 24.	Eggyel kevesebb	Zalai Hírlap
2000. 04.	Ma is él a tenni akarás	Zalai Tanügy
2000. 04.	Emlékhét Pákán	Zalai Tanügy
2000. 05. 02.	Öveges-emplékszoba Pákán	Szabad Föld
2000. 05. 03.	Novák volt a vendég	Zalai Hírlap
2000. 05.	Emlékszoba és kiállítás	Zalai Napló
2000. 08. 25.	Bővülő ellátottság	Zalai Hírlap
2000. 11. 27.	A „legövegesebb” iskolák versenyeztek	Zalai Hírlap
2000. 12. 07.	Jutalomutak nyertek	Zalai Hírlap
2000. 12. 18.	A segítség több helyről jött	Zalai Hírlap
2001. 04. 13.	Összefogással az iskoláért	Zalai Hírlap
2001. 04. 20.	Tízéves a kapcsolat	Zalai Hírlap
2001. 05.	Kihívás napja	Lenti és Vidéke
2001. 05. 28.	Játékkal, érdekes programokkal	Zalai Hírlap
2001. 05. 31.	Megmozdult az ország és a megye	Zalai Hírlap
2001. 08. 29.	Szívárvány-klub alakul	Zalai Hírlap
2001. 09. 13.	Saját bevételből	Zalai Hírlap
2001. 10. 20.	Ott kevesebb a tanulnivaló?	Zalai Hírlap
2001. 11. 06.	Februártól Teleház lesz	Zalai Hírlap
2001. 12.	Mindent meg kell tennünk	Lenti és Vidéke
2002. 04. 29.	A gyermekekért	Zalai Hírlap
2002. 05.	Teleház Pákán	Lenti és Vidéke
2002. 05. 02.	Diákok és felnőttek látják hasznát	Zalai Napló
2002. 06. 19.	Generációk tanítói	Zalai Hírlap
2002. 10.	Kellemes emlékek maradnak	Lenti és Vidéke
2002. 12. 16.	Adventi játszóház	Zalai Hírlap

2003. 01.	A karácsony jegyében	Lenti és Vidéke
2003. 01.	Kézműves foglalkozás pályázati pénzből	Lenti és Vidéke
2003. 01. 07.	Ki is adnák a pályázat anyagát	Zalai Hírlap
2003. 02.	Névadójukat is megmintázták	Lenti és Vidéke
2003. 02. 03.	Karácsony Sándor díjat kapott	Zalai Hírlap
2003. 02. 24.	Együtt fűjják a dalt	Zalai Hírlap
2003. 03. 05.	Fürdik a szeretetben	Zalai Napló
2003. 04.	Az iskolatársulásoké a jövő	Zalai Hírlap
2003. 05. 29.	Kiállítás az aulában	Zalai Hírlap
2003. 07. 05.	Vidám nyári tábor az iskolában	Zalai Hírlap
2003. 08. 01.	Ötszörös költség	Zalai Hírlap
2003. 11. 05.	A jövő a társulásoké	Zalai Hírlap
2003. 11. 11.	Emberi hang hétköznapi is	Zalai Hírlap
2004. 02.	Érezhető jótékony hatása	Lenti és Vidéke
2004. 03. 01.	Több százan mutatták meg, hogy mit tudnak	Zalai Hírlap
2004. 04. 15.	Együtt csiszolták elméjüket	Zalai Hírlap
2004. 06. 28.	Továbbra is élvezzi a bizalmat	Zalai Hírlap
2004. 07. 01.	Értékörzés a Válicka partján	Zalai Hírlap
2004. 11.	Gyenes Ferencné: Öveges József	Mester és Tanítvány
2005. 01.	A három király útja	Lenti és Vidéke
2005. 03. 24.	Másodszor is megyei bajnokok	Zalai Hírlap
2005. 07. 06.	Piarista professzor Pákáról	Zalai Hírlap és a dunántúli megyei lapok

Iskolánk végzős diákjai 1981–2005-ig

Osztályfőnök: Gyenese Ferencné

Árkus István
Bakos Éva
Bécs György
Becze Ildikó
Bicsák Ferenc
Borosán Károly
Borosán Róbert
Czupi József
Cselenkó Ilona
Cselényi József

Devecz Márta
Domján József
Gallisz László
Gerencsér Mária
Göntér Zsuzsanna
Hermán Marietta
Kása Anikó
Márfi Jolán

Mészáros Pál Attila
Mikolics Tibor
Nyisztor Tamás
Orsós István
Parti Éva Judit
Rác József
Tóth Erzsébet

Osztályfőnök: Gyenese Ferencné

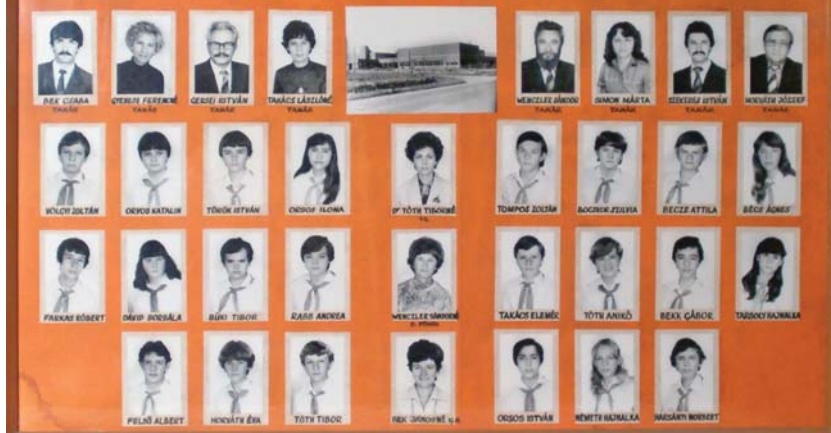
Bek Rita
Bek Zsolt
Belső József
Bicsák Erzsébet
Bocskor Ferenc
Császár Csaba
Fentős Enikő
Gerencsér Judit

Gerencsér Rita
Horváth Erika
Horváth Katalin
Kocsis Edit
Mészáros Csaba
Orsós Magdolna
Orsós Sándor
Pordán Emőke

Simon Erika
Szűcs Valéria
Takács Péter László
Tompos Zoltán
Tóth Tamara Beáta
Vass Károly

ÁLTALÁNOS ISKOLA PÁKA

1983 -BAN VÉGZETT VIII. OSZTÁLYA

Osztályfőnök: Wenczler Sándorné

Becze Attila
Bekk Gábor
Bécs Ágnes Eszter
Bocskor Szilvia
Büki Tibor József
Dávid Borbála
Farkas Róbert
Felső Albert András

Harsányi Norbert
Horváth Éva
Németh Hajnalka
Orsós Ilona
Orsós István
Orvos Katalin
Rabb Andrea
Takács Elemér

Tarsoly Hajnalka
Tompos Zoltán
Tóth Anikó Mária
Tóth Tibor
Török István
Völgyi Zoltán

Osztályfőnök: Gersei István

Ángyán József János
Bedők Judit
Devecz Erika
Dobos Attila
Farkas Csaba
Felső Emilia Piroska
Gombos Attila
Hermán Tünde
Herczeg László
Kocsis Tibor

Kodó Tünde
Kondákor Katalin
Kovács Erika
Kovács Zsolt
László Edit
László Gyöngyi
László Sándor
Lukács Csaba
Lukács József
Máté Gábor

Mentes Tamás
Orsós Ilona
Orvos Jenő
Sárkány Tibor
Süle Zsolt
Szalai Tibor
Szirmai Marianna
Tompos Ágnes
Varga Erika

Osztályfőnök: Ujvári Csaba

Balázs István

Bertalics Edit

Boha Erika

Farkas László

Harsányi Szilvia

Horváth Csaba

Horváth Marianna

Illés László

Keszei Szilvia

Koczfán Ágnes

Kovács Erzsébet

Kovács Judit

Lukács Zoltán

Molnár Tamás

Orsós Anna

Orsós Katalin

Orsós Zoltán

Tompos Vilmos

Tóth Gabriella

Völgyi János Vince

Osztályfőnök: Borsos Mária

Borosán Ildikó
Cselenkó Annamária
Dobos Mariann
Farkas Éva
Gyurica János
Hara Vilmos
Kása Bernadett
Kiricsi Zita
Koczfán Péter

László Attila
László Béla
Mentés Krisztina
Molnár Rita
Nagy Orsolya
Nemes Attila
Németh Veronika
Orsós Éva
Panágl Tamás

Tarsoly Szilvia
Tóth Krisztina
Tóth Rita
Tóth Zoltán
Tóthi Angelika
Török Anikó
Wünsch Edit

Osztályfőnök: Szekeres István

Bedők László
Bíró Ilona
Horváth Andrea
Kondákor Róbert
Kovács Katalin

Sabjanics Szabolcs
Simon Ágnes
Szunyogh Tibor
Takács Annamária
Tompos Eszter

Tompos Tibor
Tóth Attila
Tóth Katalin
Vajmi Károly

Osztályfőnök: Csicsor Gábor

Bedők Anikó
Bek Beáta
Büki Attila
Csondor Bernadett
Dobos Mónika
Gerencsér Barbara
Göntér Mária Magdolna
Grédics Andrea
Gyuricza Zsolt
Horváth Hajnalka

Illés Ágnes
Keszei Attila
Kovács Tibor
László Judit
László Mónika
Lukács Lilla
Máté Györgyi
Nagy Zoltán Ferenc
Nemes Mária

Orsós Ferenc
Orsós György
Orsós Zoltán
Pankasz Andrea
Pordán Ágnes
Rikli Katalin
Sárkány Piroska
Simon Róbert

Osztályfőnök: Bek Csaba

Bek Csaba

Belső Ferenc

Bertalics Attila

Csondor Tamás

Dobos Brigitta

Gyuricza Hajnalka

Horváth József

Herczeg Tibor

Kiss Erzsébet Tünde

Koczfán Róbert

Lakner Mónika

Lukács László

Márfi Balázs

Márfi József

Molnár Mónika

Rabb Bernadett

Rudas Miklós

Tóth András

Tóth Judit

Törgyeges Eszter

Vidóczi László

Osztályfőnök: Vajdáné Farkas Katalin

Belső Róbert
Benke László
Czigány Boglárka
Cseresnyés Rita
Dávid Tímea
Gécsek Imre
Gulyás Krisztián
Gyurica Csaba
Horváth Rita
Horváth Zoltán

Horváth Zsuzsanna
Király Ildikó
Kiss Róbert
Kiss Zsolt
Kovács Béla
Nagy Ferenc
Nemes László
Németh Mónika
Orsós Anita
Orsós Róbert

Pető Mónika
Rákos Zoltán
Sabjanics Erna
Szabó Anita
Tánczos Zsolt
Tóth Krisztina
Tóth Roland
Tóth Róbert
Tóthi Tamás
Varga Tímea

Osztályfőnök: Németh Gyöngyi

Bedő György
Bek Katalin
Borosán Andrea
Cselenkó Krisztina
Fehér Mandy
Ferecskó József
Ferkovics Csaba
Fülöp Szilveszter

Friman Judit
Gerencsér Rozália
Horváth Péter
Horváth Zsolt
Illés György
Kovács Mónika
Lukács Zoltán
Orsós Géza

Orsós Mónika
Pálfi Zsolt
Pető Erika
Rudas Balázs
Rumi László
Táncos Rita
Török Eszter
Varga László

Osztályfőnök: Vajda Tibor

Ács Andrea
Baksa Roland
Bekk András
Bek Izabella
Bódi László
Czigány Szabolcs
Doktor Barbara
Gerencsér Boglárka
Hermán Mónika

Horváth Attila
Horváth Krisztián
Horváth Mária
Horváth Norbert
Mentes László
Nemes Flóra
Németh Andrea
Orsós Attila
Orsós Rozália

Rákos Zita
Sebők Péter
Szabó Attila
Szabó Péter
Tánczos Tünde
Tóth Anita
Tóth Krisztián
Tóth Péter

Osztályfőnök: Tóthné Doma Irén

Bakó Krisztián
 Becze Zoltán
 Bekk Róbert
 Benke Ágnes
 Csányi Zita
 Császár Beáta
 Dávid Szilárd
 Horváth László
 Horváth Tímea
 Horváth Zsanett

Király Róbert
 Koczfán Orsolya
 Kovács Krisztina
 Molnár Eszter
 Molnár Tamás
 Orsós István
 Orsós Szilvia
 Ódor Andrea
 Rudas Adrienn

Rumi Csaba
 Sebők Tímea
 Szabó Anita
 Szabó Attila
 Tóth Henrietta
 Tóth Mónika
 Vajmi Zsolt

Osztályfőnök: Balláné Rudas Olga

Bedő Ferenc
Bedők Zsolt
Bek Attila
Bek Edina
Bek Erika
Bek Roland
Belső Ferenc

Borosán Zsolt
Bódi Géza
Bódi Katalin
Doktor Hajnalka
Gerencsér Beáta
Kovács Attila
Kukor Eszter
Lukács Viktória

Németh Péter
Orsós Ildikó
Róka Bernadett
Tamás Barbara
Tamása Borbála
Tompos Zsuzsanna

Osztályfőnök: Vajda Tibor

Bársony Tibor
 Becze István
 Bek Szabolcs
 Bek Tamás
 Békefi László
 Fehér Nikolett

Horváth Imre
 Horváth Iván
 Kocza Norbert
 Nagy Erzsébet
 Orsós László
 Papp János

Rudas Gábor
 Sabjanics Marina
 Tóth Balázs
 Tóth Eszter
 Tóth József
 Vajmi Csaba

Osztályfőnök: Kaszásné Simon Márta

Bakó Alexandra
Balikó István
Bek Adrien
Czupi Katalin
Ferecskó Judit

Fülöp Judit
Hajdú Krisztián
Kovács Péter
Lukács Attila
Molnár Borbála

Pál Adrián
Rosu Adrienn
Takács Eszter
Tóth Eszter
Vida Piroska

Osztályfőnök: Kaszásné Simon Márta

Bek Zsófia
Békefi Zoltán
Bekk Tímea
Bódi Karolina
Csizmazia Zalán
Fülöp Andrea

Horváth Balázs
Laki Bettina
Pusztai József
Rudas Nikolett
Szabó Csaba

Szekér Tamás
Sziva Balázs
Törgyeges Tamás

Osztályfőnök: Vajda Tibor

Balikó Eszter
 Balla Melinda
 Bedők Zoltán
 Bek Armand
 Bek Zsanett
 Fehér Tünde

Horváth Ibolya
 Horváth Mónika
 Lakner Balázs
 Mentés Gábor
 Németh László
 Németh Melinda
 Orvos Anita

Rugovics Laura
 Rugovics Sándor
 Takács Roland
 Vajmi Katalin
 Varga Zsolt

Osztályfőnök: Balláné Rudas Olga

Babenkó Dmitrij

Bedők László

Bekő Gábor

Belső Gábor

Boczkó Nikolett

Csernovitz Tímea

Gerencsér Ágnes

Róka Zsolt

Rosu Gábor

Szalai István

Szalai Renáta

Szirmai Balázs

Sziva Gábor

Tóth László

Tóthi Tibor

Osztályfőnök: Boa Gabriella

Bek Dániel
 Bek Gabriella
 Belső Renáta
 Benke Krisztián
 Cselényi András
 Cseresnyés Dávid
 Csondor Dániel
 Fábíán Sándor

Fehér Zsófia
 Felső Alexandra
 Felső Nikolett
 Hajdú Beáta
 Kopasz Bettina
 Körtvélyesi Kornél
 Lukács Vera

Málics Bettina
 Molnár Balázs
 Molnár Gábor
 Németh Nóra
 Szirmai Tibor
 Takács Norbert
 Tamása Szaboles

Osztályfőnök: Balláné Rudas Olga

Cselenkó Vera
Csernovitz Andrea
Glück Piroska
Horváth Katalin

Horváth Renáta
Körtvélyesi Eszter
Mátész Gergő
Mentes Pál

Tóth Ádám
Tóth Judit
Tóth Szabina

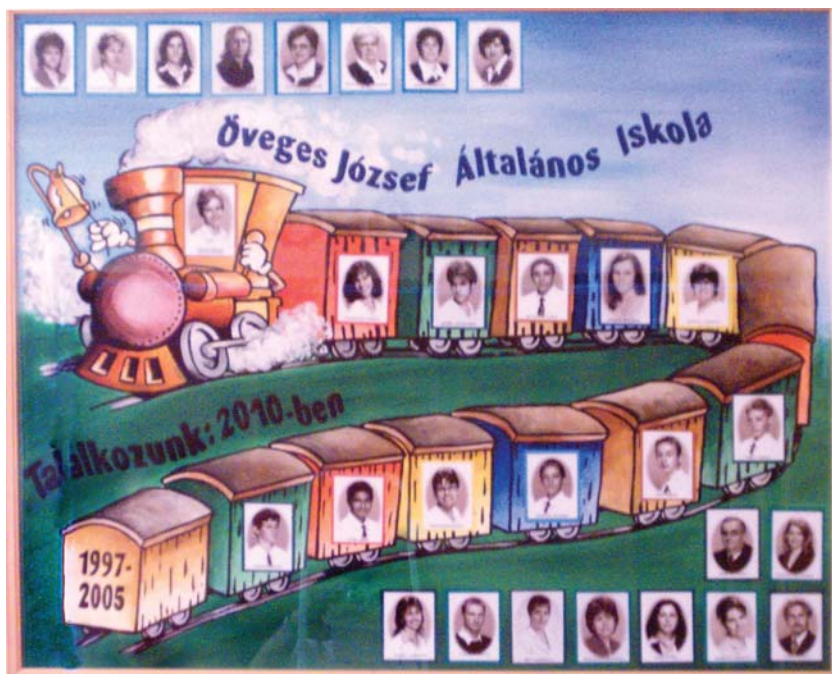

Osztályfőnök: Bicsákné Brenner Anikó

Balla Eszter
Belső Anita
Bocskor Bianka
Cselényi Attila
Horváth Renáta
Károly Roberta
Mazzaga Richárd

Németh Bálint
Pető Dániel
Szekér Bernadett
Szőke Tímea
Takács Zsolt
Tamása Viktor Tódor

Tóth Anett
Varga Klaudia
Vidóczi Péter
Zvér Gábor

Osztályfőnök: Sohár Zsuzsa

Bécs Lajos
Czigány Zoltán
Cseresnyés Szabina
Gerencsér Eszter

Hermán Gabriella
Horváth Richárd
Nagy Gábor
Németh Krisztina

Szőke Alexandra
Varga Ferenc
Zvér Ádám

Pedagógusok 1980–2005

Németh Ferencné	1956–1995
Wenczler Sándor	1958–1985
Wenczler Sándorné	1962–1985
Bek Jánosné	1963–1998
Dr. Tóth Tiborné	1964–1983
Takács Lászlóné	1965–2002
Gersei Istvánné	1965–1995
Gersei István	1965–1988
Gyenesé Ferencné	1970–1985; 1997–
Tóthné Doma Irén	1975–1999
Horváth József	1967–
Szekeres István	1977–2005
Bek Zoltánné	1979–
Vörös György	1980–1981
Újvári Csaba	1981–1985
Kaszásné Simon Márta	1981–1984; 1992–2002
Szabó Józsefné	1982–
Bek Csaba	1982–1999
Boha Judit	1983–1984
Kalina Judit	1984–1985; 1987–1992
Millei Ildikó1	1984–
Borsos Mária	1985–1991
Benke Katalin	1985–1996
Szekér Éva	1985–1986
Csicsór Gábor	1986–1988
Csicsór Gáborné	1986–1988
Dr. Gergye Ferencné	1986–1988
Lakatos György	1986–1987
Holopcevné Hocza Zsuzsa	1986–1988
Boczkó Ágnes	1987–1988
Wágner Bernadett	1987–1990
Balláné Rudas Olga	1987–
Németh Gyöngyi	1988–1993
Balla Éva	1988–1989
Kulcsár Gabriella	1988–1989
Farkas Ferencné	1988–1989; (1992–1995, óraadó)
Vajda Tibor	1989–1999

Vajdáné Farkas Katalin	1989–1999
Károly Róbertné	1990–
Németh Andrásné	1990–
Driszkó Beáta	1991–1992
Sófálvi Csilla	1992–1994
Fendrikné Máté Ildikó	1993–1997
Csernoviczné Gombóc Mária	1993–1997
Pestiné Takács Krisztina	1993–1999
Kancsalné Nemes Mária	1995–
Boa Gabriella	1999–
Gerencsér Beáta	1999–2000
Györéné Tímár Éva	2000–
Sohár Zsuzsa	2000–
Bicsákné Brenner Anikó	2001–
Porédosné Zagyva Andrea	2001–
Lovkóné Kiss Kármén	2002–
Györe László Róbert	2002–2004
Nemes Flóra Petra	2004–
Peszleg Katalin	2004–
Iváncsits Miklós	2004–2005
Némethné Bornemissza Klára	2005–

Igazgatók:

Dr. Tóth Tiborné	1974–1983
Bek Jánosné	1983–1988
Szekeres István	1988–1999
Gyenese Ferencné	1999–

Az új iskola igazgatói

Dr. Tóth Tiborné (Göcseji Mária, Gelse, 1941. január 30. – Keszthely, 1986. március 25.)

Igazgató (1974–1983).

Iskoláit Keszthelyen végezte. A Vajda János Gimnáziumban érettségizett, majd az Agrártudományi Főiskolán szerzett mérnök-tanári diplomát. Házassága révén került Pákára. Férje dr. Tóth Tibor pákai körzeti állatorvos volt. Egy gyermekük született, aki jelenleg ügyvédként dolgozik. Biológiát, földrajzot és technikát tanított 1964-től. 1975–1983-ig az iskola igazgatója volt. 1983-tól haláláig a keszthelyi Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola igazgatóhelyettese volt.

Széles látókörű, nagy tudású, figyelmes, humanus, türelmes és szorgalmas, mindemellett szigorú tanár és igazgató volt. Ő volt új iskolánk első és gondos vezetője. Az iskola gyakorlókertjének szakszerű kialakítása, művelése és az ott folyó magas szintű tanítás az ő munkáját dicséri.

Emléke előtt tisztelegve viseli a biológia–földrajz terem 2003-tól az ő nevét.

Bek Jánosné (Vérti Erika, Bak, 1942. november 25.)

Igazgató (1983–1988).

Hatgyermekes család legidősebb tagjaként nőtt fel. Édesapja Vérti Rezső MÁV-tisztviselő, édesanyja Knausz Irma háztartásbeli volt. Iskoláit Csömödérben (1–4. osztály), Kaposvárott (5–8. osztály), Zalaegerszegen a Ságvári Endre Gimnáziumban végezte. A Pécsi Tanárképző Főiskola levelező tagozatán szerzett magyar–orosz szakos tanári diplomát 1966-ban. Egy évet tanított Tormaföldén, majd 1988 februárjáig – nyugdíjba vonulásáig a pákai iskola pedagógusa volt. 1974–1983 igazgatóhelyettes, majd 1983–1988 igazgató.

Igazgatósága ideje alatt ő vezette be az iskolában a számítástechnika és a zeneiskolai képzést óraadó tanárokkal.

Két gyermeke van. Jelenleg is Pákán él. Kedvenc időtöltése a virágkertészkedés, a szőlőhegy, kézimunkázás, rejtvényfejtés, olvasás és – amire a gyerekek iskolába járása miatt ritkán van alkalma – az unokák.

Szekeres István (Nova, 1957. április 4.)

Igazgató (1988–1999).

Iskoláit (1–4.osztály) Gáborjánházán, (5–8. osztály) Rédcisen, Zalaegerszegen a Csány László Közgazdasági Szakközépiskolában és a Pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem Tanárképző karán levelezőként végezte. Matematika–fizika szakos általános iskolai tanári diplomát szerzett 1982-ben, majd elvégezte a technika szakot 1985-ben. Petrikeresztúron tanított 1975–76-ban, majd 1977. január 3-tól a pákai iskolában dolgozott 2004-ig. 1988–1999-ig az iskola igazgatója volt. 1990-től a községi önkormányzat képviselője, alapító tagja a Magyar–német Baráti Körnek és a polgárőr szervezetnek. Nőtlen, kedvenc időtöltése az utazás és az olvasás.

Gyenesse Ferencné (Gazdag Rozália, Tormafölde, 1951. szeptember 4.)

Igazgató (1999. július 1. –).

Háromgyermekes családban nőtt fel. Iskoláit Tormaföldén, Zalaegerszegen a Ságvári Gimnázium fizika–kémia tagozatán, majd a Pécsi Tanárképző Főiskolán végezte. Itt szerzett matematika–fizika szakos tanári diplomát 1975-ben. 1970-ben képesítés nélkül kezdett tanítani Pákán. A főiskolát levelező tagozaton végezte, tanítás mellett. 1985-től 1997-ig Bázakerettyén tanított, majd 1997-ben visszatért Pákára.

Munkája egyben a hobbija is. Tanítványai rendszeresen sikeresen szerepeltek tanulmányi versenyeken. Számos továbbképzést, tanfolyamot végzett. 2001-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Gazdaság- és Társadalomtudományi Karán Közoktatási Vezető diplomát szerzett. 1995-től közoktatási szakértőként is tevékenykedik, szakterülete a pedagógiai értékelés matematika, fizika, intézményértékelés, pedagógiai program szakirányban.

Igazgatása alatt folyamatos az iskola fejlesztése, fejújítása.

Pákán él férjével. Két felnőtt gyermeke és három unokája van. Kedvenc időtöltése az olvasás, kézimunka és természetesen az unokák.

**AZ INTÉZMÉNY PEDAGÓGUSAI, DOLGOZÓI, TANULÓI
A 2005–2006-OS TANÉVBEN**

Pedagógusok. Első sor: (balról) Károly Róbertné, Nemes Flóra, Gyenese Ferencné, Balláné Rudas Olga, Peszleg Katalin, második sor: Szabó Józsefné, Némethné Bornemissza Klára, Neuzer Ildikó, Bicsákné Brenner Anikó, Porédosné Zagya Andrea, harmadik sor: Boa Gabriella, Bek Zoltánné, Horváth Gábor, Németh Andrásné, Sohár Zsuzsa

1. osztály: első sor (balról) Orsós Andrea, Tornyai Noémi, Lukács Anita, Szabó Kira, Lukács Dalma, Lengyel Petra, második sor: Vörös Máté, Becze Martin, Neuzer Ildikó (napközis nevelő), Tompos Richárd, Károly Róbertné (osztályfőnök), Orsós Tibor, Varga Barnabás

2. osztály: első sor (balról) Lukács Belán, Kovács Kitti, Czupi Sándor, Németh Patrícia, Horváth Dóra, második sor: Orsós Márió, Glück Róbert, Szarka Dávid, Szalai Gréta, Orvos Balázs, Simon Kornél, Horváth Gábor (pedagógiai asszisztens), Bek Zoltánné (osztályfőnök)

3. osztály: első sor (balról) Németh Roland, Tóth Melitta, Landi Miklós második sor: Lukács Olivér, Orsós Róbert, Becze Cintia, Olasz Mária, Rudas Dominik, Kovács Krisztián, harmadik sor: Kondákor Dániel, Porédosné Zagyva Andrea (osztályfőnök), Szalai Kristóf, Nemes Flóra (tanítónő), László Tamás

4. osztály: első sor (balról) Németh Dániel, Orsós Dóra, Horváth Tímea, Cseresnyés Tímea, Becze Fruzsina, Selek Richárd, második sor: Felső Patrik, Horváth Tünde, Czupi Cintia, Landi Gabriella, Horváth Helga, Bóka Máté, harmadik sor: Szenyita Diána, Bertalics Laura, Szabó Józsefné (osztályfőnök), Orosz Szandra, Beck Petra

5. osztály: első sor (balról) Szabó Attila, Olasz László, Tóth Kristóf, Hermán Dániel, Kovács Kitti második sor: Varga Barbara, Orsós Bálint, Horváth Kinga, Cseresnyés Dalma, Bóka Georgina, harmadik sor: Lukács Leonetta, Domonkos Nóra, Rudas Marcell, Bicsákné Brenner Anikó (osztályfőnök), Hencz Tamás, Czigány Tamás, Szőke László, Orsós József

6. osztály: első sor (balról) Bertalan Péter, Németh Dóra, Tamása Tímea, Málics Zoltán, második sor: Németh Balázs, Németh Noémi, Páli Alexandra, Horváth Vera, Nagy Péter, Szalai Péter harmadik sor: Varga Tamás, Torma Zoltán, Orsós Izolda, Balláné Rudas Olga (osztályfőnök), Orsós Dániel, Bocskor Ákos

7. osztály: első sor (balról) Tóth Péter, Mazzaga Roxána, Gerencsér Nikolett, Horváth Nikoletta, Benke Richárd, Cseresnyés Márk, második sor: Harsányi Bálint, Gerencsér Blanka, Szalai Edit, Tóth Petra, Tompos Szabina, Orsós Katalin, Szalai Tibor, harmadik sor: Orosz Szabolcs, Hencz Tímea, Kondákor Dóra, Boa Gabriella (osztályfőnök), Tamása Eszter, Becze Bianka, Bocskor Kitti, Horváth János

8. osztály: első sor (balról) Károly Kristóf, Hermán Alexandra, Balikó Gabriella, Bek Alexandra, Kiss Péter, második sor: Harsányi Norbert, Horváth István, Köppel Szilárd, Domonkos Anett, Németh Ádám, Mazzaga Dániel, harmadik sor: Felső Benjamin, Belső Dávid, Németh Andrásné (osztályfőnök), Vidóczi Eszter, Tompos Dávid, Dancs Tamás, Takács Barna

Óvodai csoportok: első sor (balról) Bakos Bence, Glück Barnabás, Tompos Petra, Lukács Lili, Hermán Rebeka, Sütő Dorina, Csordás Marina, Bertalics Erik, Hogenbuch Zsófia, Király Gábor, második sor: Németh Krisztián, Bóka Benedetta, Orsós Enikő, Horváth Vivien, Gyuricza Noémi, Olasz Frigyes, Kovács Bianka, Mészáros Alexa, Hajas Izabella, Csernovicz Martin, harmadik sor: Zakó Roxána, Herczeg Fanni, Kovács Ramóna, Simon Kitti, Márfi Bálint, Orsós Máté, Tompos Bence, László Roland, László Ádám, negyedik sor: Baksa Istvánné (dajka), Rudas Lászlóné (óvónő), Málics Zoltánné (óvónő), Rudas Miklósné (óvónő), Kovács Istvánné (dajka)

Technikai dolgozók: Bedők László (karbantartó), Horváth Gézáné (takarítónő), Kovács Ferencné (takarítónő), Varga Ernőné (iskolaittkár)

Öveges József-emlékfal a főbejáratnál

Iskolánk címere és zászlója

Névadó ünnepség – szalagkötés az iskola zászlajára

Emeleti aula

Történelem terem

Fizika-kémia előadóterem

A legkisebbek otthona – alsós tanterem

Informatika terem

A könyvtár

Képek az Öveges-emlékszobából

A kiállítás részletei Hekivel, a rezononciakutyával

Az óvoda két csoportja

FOTÓK AZ ISKOLA ÉLETÉBŐL

Tanévzáró és ballagás

Műsor nemzeti ünnepünkön

A bábcsoport

Munkában a kézművesek

A színjátszó szakkör

A társastánc csoport

Szereplés közben az iskola énekkara

Az anyák napi műsor részlete

Megjött a Mikulás

Kié lesz a legszebb? Hóemberkészítés

A karácsonyi műsor meghitt percei

A néptáncsoport

Vidám farsang

Koszorúzás az Öveges-háznál a professzor halálának évfordulóján

Kirándulás – szórakozás

Munkában az értékmentő tábor csapata

Iskolánk sportudvara

Sport – mozgás – játék

Együtt a magyar–német diákcsoport volksburi autógyárban

Bécs József, a Páka Értékeiért Egyesület elnöke előadása a nyári táborban

Vendégségben wesendorfi barátainknál – kirándulás Brémában

Menetelés a Mont St. Micheli kolostorhoz

A munka gyümölcse: kiállítás a kézművesek alkotásaiból

Neves vendégek az iskolánkban: Juhász Árpád geológus

Hoffmann Rózsát köszönti Rudas Miklós polgármester

Novák Dezső autogramot ad

Papírgyűjtés

A gyermelyi Útravaló pályázat győztes csapata

GYERMELYI ÚTRAVALÓ PÁLYÁZAT

OKLEVÉL

Az Öveges József Általános Iskola (Páka) részére,
amelynek csapata elnyerte a Gyermelyi Útravaló pályázat

I. díját

Zala megyében, az általános iskolák kategóriájában.

Gratulálunk!

Gyermely, 2003. december 8.

Káhn Norbert
kereskedelmi igazgató

Záró gondolatok

Juhász Gyula írja Emlék című versében:

„A szálló évekkel
sok minden megy el,
De a szív, a koldus
tovább énekel.”

A megszépült múlt után a munkával teli, olykor vidám, máskor reménytelen jelenben adjon erőt minden mostani és majdani pedagógusnak e nagyon szép, de sokszor embert próbáló hivatása folytatásához Rudyard Kipling gondolata. Ezeket a gondolatokat adjuk tovább tanítványainknak, hogy ők is továbbadják majd, átörökítve nemzedékről-nemzedékre. Akkor majd talán egyszer szép lesz a világ!

„Ha kétkednek benned, s bízol magadban,
De érted az ő kétkedésüket,
Ha várni tudsz, és várni sosem fáradsz,...
Ha ellenség, de jóbarát se sérthet,
S mindenki számol egy kicsit veled,
Ha a komor perc hatvan pillanatja
Egy távfutás neked, s te futsz vígan,
Tied a Föld és minden, ami rajta,
És – ami több – ember leszel, fiam!”

Páka, 2005. szeptember

Gyenesé Ferencné
igazgató

Iskolánk elérhetősége:

Öveges József Általános Iskola és Óvoda
8956 Páka, Ifjúság u. 13.
Tel./Fax.: 92/579 007
E-mail: pakasuli@kelekabel.hu

Alapítványunk címe:

„ÖVEGES A GYERMEKEKÉRT” ALAPÍTVÁNY
KURATÓRIUMA
8956 Páka, Ifjúság út 13.
Tel/Fax: 06-92/579 007
E-mail:pakasuli@matavnet.hu
Számlaszám: 11749022-20030308
Adószám: 18961395-1-20

Tartalom

Polgármesteri köszöntő	5
Szerkesztői előszó	6
Az iskola építéséről	7
Az oktatás története	9
A kezdetektől 1980-ig Molnár László kutatásai alapján	9
Az új épületünk felépítésétől	11
Az iskola tanulólétszámának alakulása 1980-tól napjainkig	14
Tanítók és volt diákok visszaemlékezései	15
Két találkozás	15
A logikus anyuka	16
Általános iskolai emlékeim... ..	16
Emlékek	18
Emlékezés a diákévekre	21
Öveges József iskolánk névadója	22
Öveges József (1895-1979)	22
Öveges, a tanító	22
Öveges, az író	24
Az előadó és a színész	26
Öveges, az ember	27
Az Öveges József Általános Iskola és Óvoda mai élete	29
Ünnepek, rendezvények	29
Fejlesztő foglalkozás	30
Ifjúságvédelem	31
Az iskola könyvtára	31
Diákönkormányzat a pákai Öveges iskolában	33
Fejlesztések az utolsó hat évben	34
Terveink	36
Gondolatok az „Öveges a gyermekekért” Alapítványról	36
Kapcsolat Németországgal	39
Franciaországi kirándulás	40
A tanulmányi versenyeken, sport- és kulturális rendezvényeken elért eredmények, sikerek	42

Diákok írták	46
Az iskolánk (Szabó Fruzsina 6. o.)	46
Az én falum (Szőke Alexandra 5. o.)	46
Az én falum (Tompos Dávid 4. o.)	47
Az én falum (Horváth Péter 4. o.)	47
Az én falum (Köppel Szilárd 4. o.)	48
Az én falum (Mátész Ádám 4. o.)	49
Az én falum (Körtvélyesi Eszter 7. o.)	49
Akikre büszkék vagyunk	50
Egy kitüntetett pedagógus visszaemlékezése a tizenöt éves napközis munkára	51
Erdei iskola	53
Öveges-emlékszoba	55
Iskolánk a nyomtatott médiában	60
Iskolánk végzős diákjai 1981–2005-ig	62
Pedagógusok 1980–2005	87
Az új iskola igazgatói	89
Az intézmény pedagógusai, dolgozói, tanulói a 2005-2006-os tanévben	91
Képek az Öveges-emlékszobából.....	101
Fotók az iskola életéből	103

A Czupi Kiadó 1995 és 2005 között megjelent kötetei. A megjelent művek a kiadás évének sorrendjében (a könyvek internetes változata folyamatosan felkerül kiadónk honlapjára: www.czupi.hu):

1995

Rózsás János: Duszja nővér

1996

Kanizsai Almanach 1995-ről

A nevetés egészség. Dél-göcseji anekdoták (Gyűjtötte Molnár László) 1996

1997

Gyurik Irén: Megdorgált tudat (versek)

Lenhardtné Bertalan Emma: Évtizedek sodrásában

Kanizsai Almanach 1996-ról

1998

Szabolcs András: Keszthely óvodáinak története 1870-1995-ig

Szabolcs András: Az ifjúság Helikoni ünnepségei Keszthelyen

1999

A nevetés egészség. Dél-göcseji anekdoták, történetek (Gyűjtötte Molnár László)

2000

Lengyák István: Ollóvágta

Szertics László: Gyalogutak

2001

Tóthné Mátyás Erzsébet: Tanár voltam Texasban

2002

Molnár László: Lakodalmi szokások Dél-Göcsejben

2003

Lenhardtné Bertalan Emma: Évtizedek sodrásában (Második kiadás)

Jókai Mór: Bárrou-l dă cîgán. A cigánybáró (beás nyelvre fordította Kalányos Terézia)

2004

Gáncsné Nagy Erzsébet: A Magyar Könyvtárosok Egyesülete Helyismereti Könyvtárosok Szervezetének története 1994–2002

2005

Lenhardtné Bertalan Emma: Őszi szivárvány

Az Öveges József Általános Iskola és Óvoda jubileumi évkönyve

